maculam, XIII, 414, 1, 2 (*Vide* Apis, Vacca, Vitulus).

SERARIUS. Serarius male numerat annos ab egressu Israel ad templum ædificatum, III, 573, 2.

SERENA. Serena, Diocletiani uxor, ab eo affecta est martyrio, XVI, 274, 1.

SERENITAS. Serenitatis signum est rubor aeris vespertinus, XV, 361, 1.

SERENUS. Sereno abbati quomodo angeli donum castitatis contulerint, XIII, 46, 2.

SERERE. Serendi leges variæ, XV, 324, 1.

SERGIUS Paulus. Sergius Paulus, Cypri proconsul, qua occasione a S. Paulo conversus : relatus est inter sanctos, fuitque Narbonæ episcopus, XVII, 279, 2; XVIII, 37, 1; 240, 1.

SERGIUS martyr. Sergius martyr a servo olim suo Antiocho dire tortus et vexatus, XII, 423, 1. SS. Sergius et Bacchus a servo fuere morti adjudicati, IX, 677, 1.

SERGIUS III Pontifex. Sergius III, Pontifex primus suum nomen mutavit, XIII, 11, 1, 2.

SERGIUS RISIUS. Sergius Risius Maronita, archiepiscopus Damascenus auctor est versionis Arabicæ Bibliorum, et Biblia Arabica in latinum convertit, IX, 24, 1; XI, 100, 2; XIII, 222, 2.

SERGIUS ABBAS. Sergius abbas agricolam injuriantem leni responso placavit, et monarchum fecit, V, 446, 2.

SERGIUS GALBA. Sergius Galba imperator militaris tenax fuit, II, 481, 2 (*Vide* Galba).

SERIA. Seria non statim a mensa tractanda sunt, X, 155, 2.

SERICEUS. Sericeus color quis dicatur, XIV, 365, 1.

SERICUM. Sericum quid sit, et unde formetur, XII, 610, 2. Quomodo id conficiatur, *ibid.* Sericis induti et immundæ conscientiæ, sunt Belo Babylonio similes, XIII, 190, 2.

SERIES. Series priscorum regum Persarum, IV, 202, 2; 203, 1. Et pontificum Judæorum a captivitate Babylonica ad Alexandrum Magnum, 203, 1, 2. Et aliquot regum Medorum, 316, 1. Series Seleucidarum in Syria, 406, 1, 2. Ptolemæorum in Ægypto, 407, 1, 2. Item Machabæorum qui populo præfuere ut pontifices et ut principes, *ibid.* Item pontificum ab Alexandro Magno usque ad Christum, 408, 1, 2. Et Cleopatrarum, 466, 2.

Series damnandorum et eligendorum an sit infallibilis et certa, XIII, 437, 1 (*Vide* Damnati, Electi).

SERMO. I. Sermo Dei. — Sermo Dei est vivus et efficax, XIX, 388, 1 : *Vivus est enim sermo Dei, et efficax; et penetrabilior omni gladio ancipiti.* Quomodo sit gladius anceps, *ibid.*, 2 et seq. Per hunc etiam Dei Filius intelligi potest, 388, 1. Sermo Dei est velocissimus, *Psalm.* II, 466, 2 : *Qui emittit eloquium suum terræ, velociter currit sermo ejus.* Cur sermo Dei dicatur ignitus, VI, 429, 2 et seq. : *Omnis sermo Dei ignitus, clypeus est sperantibus in se, ne addas quidquam verbis illius, et arguaris inveniarisque mendax.* Est clypeus contra omnes tentationes, 431, 1. Sermo Domini quomodo Jeremiæ factus sit quasi ignis, XII, 160, 2 : *Et dixi : Non recordabor neque loquar ultra in nomine illius : et factus est in corde meo quasi ignis exæstuans, claususque in ossibus meis.* Sermones Dei in corde ponendi, Job, 478, 1 : *Suscipe ex ore illius legem, et pone sermones ejus in corde tuo* (Vide Verbum).

II. Sermo Christi. — Sermo in monte, et sermo post cœnam (*Vide* Jesus Christus).

III. Sermo hominum. — 1° *Sermo pro loquela, verbo, colloquio.* Primo. *Quanti momenti sint sermones.* Sermo est mentis imago et interpres, IX, 165, 1 : *In lingua enim sapientia dignoscitur; et sensus, et scientia, et doctrina in verbo sensati.* In sermone noscitur prudentia vel imprudentia viri, V, 353, 1 : *Doctrina sua noscetur vir : qui autem vanus et excors est, patebit contemptui.* Sermo prolatus ostendit quale sit cor, et qualiter excultum, X, 24, 1, 2; 25, 1 : *Sicut rusticatio de ligno ostendit fructum illius, sic verbum ex cogitatu cordis hominis.* Sermone crebro vir exploratur, 25, 1. Sermones causant homini bonum vel malum, præmium vel supplicium, V, 583, 1 : *De fructu oris viri replebitur venter ejus, et genimina labiorum ipsius saturabunt eum.* Sunt manus linguæ, 584, 1 : *Mors et vita in manu linguæ : qui diligunt eam, comedent fructus ejus.* Sermonem moderans est vir sapiens, 554, 1 : *Qui moderatur sermones suos, doctus et prudens est, et pretiosi spiritus vir eruditus.*

Secundo. *Quales esse debeant sermones ut sint boni, et eorum effectus.* Sermo omnis utilis a Dei gratia proficiscitur, V, 481, 1 : *Hominis est animam præparare, et Domini gubernare linguam.* Sermonis dulcis variæ species, 508, 1, 2 : *Favus mellis composita verba, dulcedo animæ, sanitas ossium.* In quatuor rebus consistit, 506, 1 : *Qui sapiens est corde, appellabitur prudens; et qui dulcis eloquio majora percipiet.* Sermo sanctorum favo mellis comparatur, VIII, 70, 1, 2 : *Favus distillans labia tua, sponsa, mel et lac sub lingua tua.* Quis sit sermo sapidus, XIX, 111, 2 : *Sermo vester semper in gratia sale sit conditus, ut sciatis quomodo oporteat vos unicuique respondere.* Sale prudentiæ sermones maxime condiendi, *Job*, 159, 2 : *Numquid...... poterit comedi insulsum, quod non est sale conditum?* Quis sermo opportunus dicatur, V, 467, 1, 2 : *Lætatur homo in sententia oris sui, et sermo opportunus est optimus.* Sermo sapientis sapientiam redolet, 446, 2 et seq. Quomodo sint recti sermones sapientiæ, V, 206, 2 : *Justi sunt omnes sermones mei, non est eis pravum quid, neque perversum. Recti sunt intelligentibus, et æqui invenientibus scientiam.* Sermo sapiens dedecet stultum, maxime cum vita ejusdem et actio discordat, VI, 302, 1, 2 : *Quomodo pulchras frustra habet claudus tibias, sic indecens est in ore stultorum parabola.* Sermo rarus decet sapientem, V, 554, 2 : *Qui moderatur sermones suos, doctus et prudens est, et pretiosi spiritus vir eruditus.* Sermo fidelis vocatur certus et indubitatus, XIX, 185, 1 : *Fidelis sermo, et omni acceptione dignus : quod Christus Jesus venit in hunc mundum peccatores salvos facere.*

Sermo suavis et prudens mentem mire afficit et delectat, X, 336, 1 : *Tibiæ et psalterium suavem faciunt melodiam, et super utraque lingua suavis.* Sermo hilaris et suavis animum animat et vivificat, V, 369, 2 : *Mæror in corde viri humiliabit illum, et sermone bono lætificabitur.* Sermonis dulcis effectus, 508, 1. Sæpe laborem ab homine tollit, 510, 1. Sermo hominis pii est clara lux, VI, 83, 1 : *Lucerna Domini spiraculum hominis, quæ investigat omnia secreta ventris.* Per eum homo secreta sua alteri pandit, *ibid.* Sermo opportunus a sapiente prolatus magnam energiam habet, 264, 1, 2; 265, 2 et seq. Sermonibus spiritualibus anima repletur, V, 583, 1. Sermo cibo comparatur, X, 239, 2 : *Omnem escam manducabit venter, et est cibus cibo melior. Fauces contingunt cibum feræ, et cor sensatum verba mendacia.* Sermo stillæ similis est, XII, 650, 2.

Olim sermones super mensam moderabatur modimperator, X, 142, 1. Sermones docti mensæ adhibeantur, 148, 2. Sermo alterius loquentis non est interrumpendus, IX, 339, 1 : *Priusquam audias, ne respondeas verbum, et in medio sermonum ne adjicias loqui.*

Tertio. *Sermo malus fugiendus.* Sermo malus putridus dicitur, XVIII, 645, 2 : *Omnis sermo malus ex ore vestro non procedat, sed si quis bonus ad ædificationem fidei, ut det gratiam audientibus.* Cordis mali indicium est, *ibid.* Sermo stultorum multos defectus habet, V, 283, 1 : *Sapiens corde præcepta suscipit; stultus cæditur labiis.* Sermo jactantiæ imperitum decet, *Job*, 279, 1. Sermo malus fugiendus, V, 124, 2 : *Remove a te os pravum, et detrahentia labia sint procul a te.* Est velut ignis in sinu, 176, 1. Sermo terribilis quis sit, quæ damna creet a superiore in subditum prolatus, 369, 2 et seq. (*Vide* Lingua, Loquela, Sententia, Verbum).

2° *Sermo specialim pro prædicatione sumptus.* Sermo Dei ardenter depromendus, XX, 360, 2 : *Unusquisque sicut accepit gratiam, in alterutrum illam administrantes. Si quis loquitur, quasi sermones Dei.* Sermo concionatorum sit sedatus et solidus, XX, 72, 2. Sermo brevis placet præ prolixo, XIX, 524, 1 : *Rogo autem vos, fratres, ut sufferatis verbum solatii. Etenim perpaucis scripsi vobis.* Sermo præconum Evangelii debet esse sale in gratia conditus, 111, 1. Sermo sapientiæ christianæ qualis esse debeat, XVIII, 264, 2 et seq. : *Quæ et loquimur non in doctis humanæ sapientiæ verbis, sed in doctrina Spiritus, spiritualibus spiritualia comparantes.* Sermo de Assumptione beatæ Mariæ qui extat tom. IX operum S. Hieronymi non est sancti doctoris, nec Sophronii, sed alterius posterioris, XVI, 78, 1 (*Vide* Concionator).

SEROTINUS. Serotinus imber in Palæstina est qui in vere cadit ad segetes incrassandas, V, 499, 1; XIII, 867, 1; 504, 1, 2; 570, 2; 608, 2; XIV, 476, 1. (*Vide* Pluvia).

SERPENS. 1° *Serpens qui Evam tentavit.* Serpens quis Evam tentaverit, I, 97, 1. Ejus species apte convenit diabolo, *ibid.*, 2. Quomodo eum loquentem Eva non exhorruerit, 98, 1. Quale fuerit serpentis genus, *ibid.* Non fuit draco, 98, 2. Ejus artificium in tentanda Eva, *ibid.* Alios sermones tentationi præmisit, *ibid.* Loquebatur ambigue, 99, 1. Ejus quinque mendacia, *ibid.*, 2. Serpenti qui Evam decepit, Deus graves pœnas inflixit, VI, 37, 2. Serpens quomodo sit maledictus, I, 104, 2. Quomodo inter ipsum et mulierem sit inimicitia, 105, 1. An etiam ante maledictionem super pectus gradiebatur, 104, 2. Ejus maledictio et pœna quam fuerit congrua, 105, 1. Serpentis caput quid moraliter significet, 107, 1. Inimicitiæ inter mulierem et serpentem quid allegorice significent, 107, 2.

2° *Serpentium natura.* Serpens cur hebraice vocetur *arum*, id est astutia, V, 368, 2. Serpentis astutia in quo sita sit, 23, 2. Serpentium astutia et vafrities, VI, 137, 2. Serpens quam sit prudens, ejus velocitas perplana, V, 410, 2 et seq. Serpentium prudentia nobis imitanda, XV, 267, 1 et seq. Cur pectore et ventre dicatur repere mystico sensu, V, 470, 2. Serpentes quomodo quadraginta diebus jejunent, XV, 118, 1. Hieme non comedunt, 119, 1. Serpenti quomodo pulvis sit cibus, XI, 756, 1, 2. Serpentes proprie terram comedunt, XIV, 150, 1. Serpens vini avidus et mulierum hostis, X, 7, 2. Serpentes sunt acri visu, et unde, V, 450, 2. Morsu pugnant et necant, 512, 2. A serpente morsus dolorem initio non sentit, VI, 207, 2. Serpentes etiam integros pueros devorant, XXI, 243, 2. Serpentes magni sunt in India, 140, 1. Serpentes ignivomi aliquando visi, II, 305, 1; XXI, 240, 2. Serpentis ictus extis serpentium curatur, X, 176, 2. Serpente necato fugantur reliqui serpentes, XI, 37, 2. Serpentem insectatur cervus, 147, 2. Serpentes ab hominibus domantur, XX, 152, 1. Serpentes pios viros reverentur, II, 305, 1. Serpentes viris apostolicis non nocent, XVI, 148, 2.

Serpentes esse naturæ immortalis et divinæ censebant veteres, XIII, 192, 1. Serpentes erant ethnicis numina, XVIII, 52, 2.

Serpentes etiam in gehenna impios torquebunt, X, 320, 2. Per eos impiorum virulentia et invidia optime punitur, 321, 2.

3° *Serpens quid significet allegorice et tropologice.* Serpens in orbem revolutus annum semper

redeuntem repræsentat, VI, 451, 2 et seq. : VII, 129, 1. Serpentes dæmonum sunt symbolum, V, 268, 1 ; IX, 563, 1. Item meretricum, V, 268, 1. Serpentis et mulieris analogia, IX, 683, 2. Serpens vectis est diabolus, cur, XI, 384, 2. Serpens antiquus est diabolus, cur, XXI, 246, 2 et seqq.

4° *Serpentes igniti in populum Hebræum immissi*, II, 304, 2; XI, 295, 2. Unde serpentes qui Hebræos in deserto afflixere, dicti sunt igniti, XVIII, 342, 1.

5° *Serpens æneus*. Serpens æneus cur a Mose in deserto sit erectus, XVI, 343, 2. Serpens æneus erectus ad sanandos vulneratos a serpentibus ignitis, II, 305, 1. Quare æneus, *ibid*. Fuit in hasta vexillari erectus, XVI, 344, 1. Erat figura Christi crucifixi, II, 305, 2 ; XVI, 343, 2 ; XVIII, 130, 2. Ejus cum Christo analogia, XVI, 344, 1. Hunc serpentem Ezechias rex confregit, II, 306, 2.

SERRA. Serra lignea Isaiæ typus est crucis Christi, XVIII, 183, 1 ; XIX, 488, 1, 2 (*Vide* ISAIAS).

SERTUM. Serta cur dentur virginibus et doctoribus mortuis, XII, 247, 1.

SERVARE. Servare mandatum sine macula quid sit, XIX, 263, 1 (*Vide* MANDATUM).

SERVIRE, SERVITUS, SERVUS. I. SERVIRE DEO. 1° *Servum Dei et Christi esse quam honorificum sit*, IX, 89, 1 ; 155, 1, 2 : *Qui serviunt ei* (sapientiæ) *obsequentes erunt sancto, et eos qui diligunt illam, diligit Deus* ; 614, 2 : *Gloria magna est sequi Dominum : longitudo enim dierum assumetur ab eo* ; XIII, 508, 2 : *Super servos meos et ancillas in diebus illis effundam spiritum meum* ; XX, 13, 1 : *Jacobus Dei Domini nostri Jesu Christi servus, duodecim tribubus quæ sunt in dispersione, salutem*. Qui servi Dei vocati sint, et se sic vocarint, XIII, 508, 2. Servus Dei titulus nobilissimus Mosis, II, 536, 1 : *Mortuusque est ibi Moyses servus Domini, in terra Moab, jubente Domino*. Servus Paulo est nomen honoris, XIX, 3, 1 : *Paulus et Timotheus, servi Jesu Christi*. Servire Deo regnare est, IX, 154, 2; 155, 2 ; 614, 2; XVIII, 404, 2; XX, 653, 1 : *Judas, Jesu Christi servus, frater autem Jacobi, his qui sunt in Deo Patre dilectis, et Christo Jesu conservatis et vocatis. Misericordia vobis et pax, et charitas adimpleatur*. Servitutis Dei et hominum differentia, III, 631, 1, 2 et IV, 155, 1, 2 : *Cumque vidisset Dominus quod humiliati essent, factus est sermo Domini ad Semeiam, dicens : Quia humiliati sunt, non disperdam eos, daboque eis paululum auxilii, et non stillabit furor meus super Jerusalem per manus Sesac ; verumtamen servient ei, ut sciant distantiam servitutis meæ, et servitutis regni terrarum*. Servitus Dei quies et regnum, XII, 422, 2. Servientes Deo sunt inexpugnabiles, IV, 326, 1 : *Ubicumque ingressi sunt sine arcu et sagitta, et absque scuto et gladio, Deus eorum pugnavit pro eis, et vicit. Et non fuit qui insultaret populo isti, nisi quando recessit a cultu Domini Dei sui*. Servitus cordis dat ei veram libertatem, V, 477, 1.

2° *Servi Dei et Christi quales esse debeant*, Psalm. II, 267, 1 : *Servi Dei quinam, et qui filii filiorum*, Psalm. I, 191, 2. Servitus Dei in quatuor rebus consistit, scilicet, *primo*, in cognitione Dei ; *secundo*, in officiis charitatis et benevolentiæ ; *tertio*, in officiis religionis ; *quarto*, in custodia mandatorum, et in officio virtutis, IX, 155, 1, 2. Quam Christo servire teneamur, XX, 265, 1 : *Scientes quod non corruptibilibus auro vel argento redempti estis de vana vestra conversatione paternæ traditionis ; sed pretioso sanguine quasi agni immaculati Christi, et incontaminati*. Servire nemo potest Deo et regi et placere utrique, XIII, 80, 2. Servorum Christi gloria in passione et cruce consistit, XV, 460, 1, 2. Serviendum Deo cum pudore et metu, XIX, 510, 2 : *Itaque regnum immobile suscipientes, habemus gratiam, per quam serviamus placentes Deo, cum metu et reverentia*. Servi Dei nihil ejus servitio subtrahant, sed totos in se dedicent, XX, 72, 1. Cur servum inutilem se dicat, qui aliquid meruit, XVI, 231, 2; 232, 1 : *Cum feceritis omnia quæ præcepta sunt vobis, dicite : Servi inutiles sumus, quod debuimus facere, fecimus*. Servi Dei omnes dæmones adversarios habent, 135, 1. Servitus Dei est semper de novo inchoanda, IX, 502, 2 : *Cum consummaverit homo, tunc incipiet : et cum quieverit, operabitur*. Servi Dei quomodo a Christo in cœlo honorentur, XVI, 177, 2 : *Beati servi illi, quos cum venerit Dominus, invenerit vigilantes ; amen dico vobis, quod præcinget se, et faciet illos discumbere, et transiens ministrabit illis* (*Vide* DEUS, cap. VI, § VII).

II. SERVI, SERVITUS APUD HOMINES. — 1° *Servitutis origo et natura*. Servitutis quæ fuerit prima origo, X, 186, 2. Servitus quare et qua occasione inducta, XX, 465, 2. Servitus olim erat arcta, XVI, 179, 1. Servitus in jure æquiparatur morti, et vocatur mors civilis, XIII, 673, 2. Servorum est puerorum magna affinitas, *Psalm*. II, 267, 1. Servitus et oppressio dicitur stuprum, XII, 28, 2. Servi emblema, XVI, 671, 2. Servorum olim erant tria genera, XIX, 3, 1. Servitus quam sit turpis, XVIII, 671, 1. Servitute vita redimitur, *Job*, 769, 2. Servitus gentilitia mancipiorum apud Christianos jam exolevit, XVIII, 671, 2. Servitus stultis convenit, V, 308, 2. Servus et stultus inter se comparantur, 10, 2. Servi quare dicta sunt mancipia, X, 186, 1, 2. Servi, seu mancipia cur dicantur corpora, IV, 301, 1 ; XXI, 329, 1, 2,

2° *Varii populorum usus circa servos et servorum manumissionem*. Primo. *Apud Hebræos*. De servo lex judicialis, I, 609, 2. Servi matrimonium quando apud Hebræos solvebatur, 610, 1. Servus gentilis ad Hebræos fugiens retinendus erat, nec hero reddendus, VI, 436, 2 et seq. Servos Hebræos dimittebant Judæi anno sabbatico et remissionis, sed non alienigenas, II, 174, 2 ; XII, 248, 1. Servus apud Judæos anno septimo solus fiebat liber, anno vero quinquagesimo secum uxorem et liberos educebat, II, 173, 2. Servus dimittendus cum veste cum qua intravit, I, 610, 1. Servus anno septimo debebat exire liber ab hero et uxore, *ibid*. Si vero libertate nolebat uti, applicabatur ad heri ostium, et ejus aures subula perfodiebantur, et quid hoc significabat, I, 610, 2; XIX, 453, 2. Servorum Hebræorum et Gentilium dispar erat ratio in liberatione a servitute, 611, 1.

Secundo. *Apud alios populos*. Servi olim tondebantur, XI, 208, 1 ; XII, 70, 1 ; XIV, 78, 1. Servi olim erant nudipedes, XII, 609, 1; XVIII, 680, 1. Servi domini sui nomen olim in corpore vel fronte ferro inustum gerebant, XII, 568, 2 ; XXI, 163, 2. Cur iis notæ inurerentur, XVIII, 581, 1, 2. Servis perpetuis olim aures perforari solebant, XIII, 327, 2. Servi curvi et depressi incedunt, 300, 1. Servi solent in tortura de crimine admisso interrogari, IX, 600, 2. Servis de domino acerbo conqueri non licebat, XII, 353, 2 et seq. Servi a pæderastia arcebantur, XVIII, 53, 1. In servitutis signum Persæ aquam et terram petebant, IV, 320, 2.

Servi Romæ in necessitate militiæ ascribendi, ad pileum vocabantur, XVIII, 355, 1. Et tunc candida veste et calceo donabantur, XVIII, 288, 1 ; XX, 300, 1. Quin et manus iis imponebantur, XIX, 232, 2. Caput quoque virga tangebatur, XIX, 248, 2.

3° *Quæ sint servorum erga heros suos officia*. Servos non decet præesse principibus, VI, 10, 2 et seq. : *Non decent stultum deliciæ, nec servum dominari principibus*. Eorum est servire, non dominari, 10, 2 et seq. Servus, si dominetur, fit superbus et insolens, VI, 11, 1 ; 457, 1, 2 : *Per tria movetur terra, et quartum non potest sustinere : per servum cum regnaverit : per stultum cum saturatus fuerit cibo*..... Hic in potentes et liberos sævit, VI, 11, 2. At non servus qui animo et sapientia pollet, *ibid*. Hic humilis est et modestus, *ibid*. et 2. Servi cur cum omni timore dominis subditi esse debeant, XX, 300, 2 : *Servi, subditi estote in omni timore dominis, non tantum bonis et modestis, sed etiam discolis*. Dominis sincere obediant, propter Deum, XVIII, 670, 2 : *Servi, obedite dominis carnalibus cum timore et tremore, in simplicitate cordis vestri, sicut Christo : non ad oculum servientes, quasi hominibus placentes, sed ut servi Christi, facientes voluntatem Dei ex animo, cum bona voluntate servientes, sicut Domino, et non hominibus : scientes quoniam unusquisque quodcumque fecerit bonum, hoc recipiet a Domino, sive servus, sive liber* ; XIX, 108, 2 : *Servi, obedite per omnia dominis carnalibus, non ad oculum servientes, quasi hominibus placentes, sed in simplicitate cordis, timentes Deum* ; 331, 2 : *Servos dominis suis subditos esse, in omnibus placentes, non contradicentes, non fraudantes, sed in omnibus fidem bonam ostendentes, ut doctrinam Salvatoris nostri Dei ornent in omnibus*. Servi non solvuntur a dominorum suorum jure per libertatem christianam, XVIII, 309, 1, 2 : *Unicuique sicut divisit Dominus, unumquemque sicut vocavit Deus, ita ambulet* ; 311, 1 : *Unusquisque in quo vocatus est, fratres, in hoc permaneat apud Deum* ; 670, 2. Servitus non est conditio Christiano indigna, 310, 1 : *Unusquisque in qua vocatione vocatus est, in ea permaneat. Servus vocatus es? non sit tibi curæ : sed et si potes fieri liber, magis utere. Qui enim in Domino vocatus est servus, libertus est Domini ; similiter qui liber vocatus est, servus est Christi*. Fidelibus servitus est libera, imo libertas, IX, 321, 1 : *Servo sensato liberi servient*. Servi Judæorum christianis principibus parentium, si fieri velint Christiani, liberi fiunt, XVIII, 311, 2 : *Pretio empti estis, nolite fieri servi hominum*. Servitus virtuti non obest, quod variis exemplis docetur, I, 433, 1 : *Quantoque opprimebant* (Ægyptii) *eos* (Hebræos), *tanto magis multiplicabantur, et crescebant*. Servi olim ob christianismum male ab heris excipiebantur, et patientes erant, XX, 302, 1. Servire honestum vili, infelicitas magna est, IX, 676, 2 : *Beatus qui habitat cum muliere sensata, et qui lingua sua non est lapsus, et qui non servivit indignis se*. Servis cavenda furta, amanda fidelitas, XIX, 331, 2. In quo eorum fidelitas sita sit, sint taciturni, X, 188, 1, 2.

4° *Servis quid domini debeant*, *Job*, 618, 2 : *Si contempsi subire judicium cum servo meo et ancilla mea, cum disceptarent adversum me, quid enim faciam cum surrexerit ad judicandum Deus ? et cum quæsierit, quid respondebo illi ? Numquid non in utero fecit me, qui et illum operatus est, et formavit me in vulva unus ?* Servi dominis natura sunt æquales, *ibid*. In quo dominis sint pares, in quo impares, XIX, 253, 1 : *Quicumque sunt sub jugo servi, dominos suos omni honore dignos arbitrentur, ne nomen Domini et doctrina blasphemetur. Qui autem fideles habent dominos, non contemnant, quia fratres sunt : sed magis serviant, quia fideles sunt et dilecti, qui beneficii sunt participes*. Servi non male tractandi, verbis nec verberibus, IX, 241, 1 : *Non lædas servum in veritate operantem, neque mercenarium dantem animam suam*. De servis benigne tractandis apophthegmata, II, 174, 1 : *Si paupertate compulsus vendiderit se frater tuus, non eum opprimes servitute famulorum..... mei enim servi sunt, et ego eduxi eos de terra Ægypti : non veneant conditione servorum. Ne affligas eum per potentiam, sed metuito Deum tuum* ; 452, 1. Servi objurgati et duro habiti fugam parant, V, 341, 2. Si servi æquo durius tractentur, fugam adornant, sibique necem conciscunt, X, 189, 2 et seq. : *Si læseris eum injuste, in fugam convertetur : et si extollens discesserit, quem quæras, et in qua via*

quæras illum, nescis. Servi flagellis assueti, illa nihili faciunt, V, 533, 2 : *Plus proficit correptio apud prudentem, quam centum plagæ apud stultum.* Servi cujusdam durius tractati de seipso vindicta, X, 189, 2. Seros plerumque patiuntur immorigeros, qui Deo sunt inobedientes, XII, 249, 2. A servo torqueri dolorosum et grave, 423, 1 : *Servi dominati sunt nostri : non fuit qui redimeret de manu eorum.* Quando compedibus sint vinciendi, variæ eorum pœnæ X, 187, 1 : *Jugum et lorum curvant collum durum, et servum inclinant operationes assiduæ. Servo malevolo tortura et compedes.* Si duri sunt, flagellis sunt frangendi, 366, 2. Sed cum judicio et moderate, 188, 1 : *In opera constitue eum ; sic enim condecet illum. Quod si non obaudierit, curva illum compedibus ; et non amplifices super omnem carnem : verum sine judicio nihil facias grave.* An verberandi servi eo tantum nomine quo servi sint, *ibid.* Servi non sunt temere apud herum accusandi, VI, 437, 1 : *Ne accuses servum ad dominum suum, ne forte maledicat tibi, et corruas.*

Servus regendus ut asinus quo sensu, X, 184, 1 : *Cibaria, et virga, et onus asino : panis, et disciplina, et opus servo.* Quid illi debeatur, *ibid.* Recte asino comparatur, 185, 1. Cur servi sint capite diminuti, *ibid.* Sæpe sunt indociles, *ibid.* Servi sæpe dimidio mentis carent, VI, 406, 2 : *Servus verbis non potest erudiri, quia quod dicis intelligit, et respondere contemnit.* Non sunt delicate ab initio nutriendi, V, 408, 2 et seq : *Qui delicate a pueritia nutrit servum suum, postea sentiet eum contumacem.* Non sunt permittendi otiari, X, 186, 1 : *Operatur in disciplina, et quærit requiescere : laxa manus illi, et quærit libertatem.* Onere gravati, quærunt requiem ; si requiescant, ad libertatem aspirant, *ibid.*, 1, 2. Opere premendi assidue, 187, 1, 2 : *Mitte illum in operationem, ne vacet : multam enim malitiam docuit otiositas.* Servi non tamen opprimendi laboribus, *Job*, 619, 1 ; 632, 1. Servus piger operationem detrectat, X, 255, 1. Servi raro fiunt secretorum herilium participes, XVI, 566, 2.

Servorum multam curam gerit justus, V, 355, 2 : *Novit justus jumentorum suorum animas ; viscera autem impiorum crudelia.* Servi pro naturali sua indole, ab hero docendi sunt, VI, 406, 2. Servus prudens ab hero bene tractandus, *ibid.* Servi fideles benigne habendi, XV, 227, 1. Quid prudentibus servis heri præstare debeant, IX, 241, 2 : *Servus sensatus sit tibi dilectus quasi anima tua : non defraudes illum libertate, neque inopem derelinquas illum.* Libertatem tales merentur, quin et in filios cooptari, *ibid.*, 2. Apud Gallos eadem cum heris pyra cremabantur, *ibid.*, 2. Fideles amandi et curandi a domino, X, 188, 1 : *Si est tibi servus fidelis, sit tibi quasi anima tua : quasi fratrem tuum sic eum tracta : quoniam in sanguine animæ comparasti illum.* Ab hero in sanguine animæ comparantur, 189, 1. Sunt ut conservi tractandi, 188, 2. Sunt ut filii tractandi, XVIII, 672, 1 : *Et vos, domini, eadem facite illis, remittentes minas, scientes quia et illorum, et vester Dominus est in cœlis ; et personarum acceptio non est apud eum*, XIX, 246, 1. Si boni sunt, non contemnendi, XIX, 341, 2. Imo legi et Evangelio auctoritatem conciliant, 332, 1.

Servus prudens iram viri prudentis sedat, V, 573, 1. Servi boni moribus heri se accommodant, IX, 242, 1. Plures pro dominis mortem oppetiere, *ibid.* Ob sapientiam sunt liberi et reges, 321, 1, 2 : *Servo sensato liberi servient : et vir prudens et disciplinatus non murmurabit correptus, et inscius non honorabitur.* Olim toti familiæ præficiebantur, quin et in filios adoptabantur, *ibid.*, 2. Servi multi clari evaserunt, 322. Servus prudens ob sapientiam filios stultos heri sui reget, V, 522, 2 : *Servus sapiens dominabitur filiis stultis, et inter fratres hæreditatem dividet.* Ex amore obsequens hero vere est liber, VI, 406, 2. Servi nonnulli sunt ad regnum evecti, VII, 185, 2. Servi exaltati regimen superbum intolerabile, IX, 677, 1 : *Beatus qui habitat cum muliere sensata, et qui lingua sua non est lapsus, et qui non servivit indignis se.*

5° *Servitutes variæ Hebræorum.* Servitutes Hebræorum variæ simul ascendunt ad centum et undecim annos, III, 117, 1, 2. Servitus Hebræorum in Ægypto fuit typus captivitatis Babylonicæ, et utraque fuit typus tyrannidis peccati et concupiscentiæ, XIV, 262, 1 (*Vide* Hebræi).

6° *Servitus Veteris Testamenti in duobus consistebat*, XVII, 558, 1.

SERVITÆ. Servitarum ordo unde habuerit initium, IX, 212, 2.

SERVIUS TULLIUS. Servius Tullius, sextus Romanorum rex, e serva natus est, sed ingenua indole, VI, 11, 1. E servo rex factus est, IX, 322, 1.

SERVULUS (S.). S. Servuli pauperis felix ex hac vita migratio, II, 321, 2. In morte angelorum melodiam audivit, XIX, 363, 1. S. Servulus ob patientiam in assidua paralysi ab angelis in cœlum ductus est, IX, 352, 2 ; XXI, 414, 1.

SESACH. Sesach non est rex Ægypti, nec Æthiopiæ, sed Babylonis, qui ultimus bibit calicem iræ Dei, unde sic dictum XII, 196, 2. Idque per alphabetariam commutationem, *ibid.*, et 197, 1. Cur sic litteras Jeremias commutarit, 197, 1, 2.

SESAMON. Sesamon est placenta mellita nuptialis, ea convivis dabatur, XII, 613, 2.

SESOSTRIS. Sesostris regis insolentia, XI, 358, 1.

SESSIO. 1° Sessio est judicum et otiantium, XII, 404, 2. Sessio proprie judicum est, XV, 433, 1. Sessio arcta convivis valde molesta est, X, 123, 2. Sessio judiciaria promittitur omnibus qui, relictis omnibus, Christum pauperem pauperes sequuntur, 434, 1.

2° Cur sessio angeli super lapidem sepulcri Domini facta sit, XV, 648, 2.

3° Sessio Deo magis propria est quam statio, XII, 494, 1. Sessio Christi (*Vide* Jesus Christus, Sedere).

SETH. Seth quid significet hebraice, I, 123, 1 ; X, 530, 2. Seth cum Sem filio Noe comparatur, X, 530, 1 et seq. Ejus vita et progenies, 531, 1. Ejus sanctitas, 530, 2. Christum patrem sanctorum repræsentat, 531, 1. Ejus raptus et prophetia, *ibid.* Fuit resurrectionis typus, 530, 2.

SETHIANI. Sethiani hæretici multa de Magis, et stella eis apparente, finxerunt, 76, 2.

SETINA. Setina vina erant olim delicatissima, non modo, VI, 395, 2.

SETTIM. Settim quis locus, et ejus situs, XIII, 526, 1, 2. Arbores in eo nascentes dictæ sunt ligna Settim, 526, 1, Settim fuit typus cœli ob septem analogias, 527, 1, 2.

SEVERIANUS. Severianus Gabalensis episcopus quando floruerit, XV, 655, 1.

SEVERIANI. Severiani hæretici docebant mulieres esse opus Satanæ, IX, 682, 1, XIX, 225, 1. Docebant etiam a vino abstinendum, quod a Satana productum esset, et eo quod vitis a diabolo orta, X, 136, 2 ; XIX, 225, 1. Severiani aliquot Pauli epistolas e sacro catalogo abraserunt, XVIII, 4, 2.

SEVERINUS (S.) episcopus Coloniensis. S. Severinus animam S. Martini ad cœlos abeuntem vidit, XIX, 324, 2 ; 363, 1. Ejus prudentiæ axiomata, V, 362, 1, 2. S. Severinus in purgatorio punitus hoc solo nomine et culpa, quia in aula regia constitutus, imperialibus consiliis vehementer implicatus, Canonicæ synaxis officia per distincta horarum spatia non persolvit, XVII, 113, 2.

SEVERINUS (S.). S. Severinus arbori maledicens eam arefecit, ei benedicens, eam virori restituit, XII, 762, 2.

SEVERITAS. Severitas patris in filias, eas castas servat, IX, 244, 1 (*Vide* Pater). Severitas vultus detractorem remoratur ne detrahere pergat, X, 60, 2 (*Vide* Detractor). Severitas moderata episcoporum solet esse odiosa subditis, XVIII, 495, 1. Offendit eos quoque severitas juvenum prælatorum, XIX, 177, 2.

SEVERUS imperator. Severus imperator philosophiæ fuit studiosus, X, 2, 2. Nil statuit unquam absque peritorum assensu, V, 324, 1. Unde omen mortis acceperit, IX, 635, 1. Moriens filios ad concordiam hortatus est, V, 581, 1.

SEVERUS AFER imperator. Severus Afer imperator cur dictus sit Pertinax, XIII, 295, 1.

SEVERUS SULPITIUS. Severi Sulpitii error historiam Judith ad tempora Artaxerxis Ochi referentis, IV, 343, 2. Severi Sulpitii decepti fraudulenter silentium, XI, 416, 2. Ejus dialogi duo apocryphi, XIX, 153, 1.

SEVERUS abbas. Severus abbas sola prope Eucharistia vitam duxit, XIV, 471, 1.

SEX. Sex dies creationis mundi significant sex millia annorum quibus durabit hæc fabrica mundi, I, 77, 1. Sex mille annis an durabit mundus, XIV, 242, 2 ; XXI, 352, 2 (*Vide* Mundus).

Sex cubiti et palmus quid tropologice significent, XII, 784, 1, 2. Sex cubiti sunt vita activa et contemplativa, 793, 2.

Sex menses inter conceptionem Joannis Baptistæ et Christi intercessere, XVI, 14, 1, 2 (*Vide* Jesus Christus).

SEXAGESIMUS. Sexagesimus numerus perfectus est, quare, VIII, 8, 1.

SEXAGINTA. Sexaginta fortes Ecclesiæ sunt pastores, doctores et sancti, VIII, 8, 2. Sexaginta cubitis bonorum operum perfectio denotatur, XII, 796, 1.

SEXTARIUS. Sextarius Judaicus an fuerit æqualis Attico, II, 93, 1, 2. Sextarius Romanus, Atticus, Hebræus, diversæ erant capacitatis, XVI, 330, 2.

SEXTIUS. Sextius philosophus cur esu carnium abstineret, XIII, 14, 1, 2.

SEXTUS. Sexta hora orationis quæ, XVIII, 233, 2. Sexta hora cur orent Judæi et Christiani, XIII, 80, 1. Sexta hora erat prandii, XVII, 94, 1.

SEXTUS TARQUINIUS. Sextus Tarquinius primores Gabinorum occidit, III, 511, 1.

SEXUS. 1° Sexu carent angeli, XIX, 435, 2.

2° Sexus in utero quibus signis discerni potest, I, 434, 1. Sexus femineus non est vitium, sed naturalis conditio, XV, 482, 2. Sexus feminei imperfectio, XVIII, 631, 2. Sexus femineus præ virili solet esse pietati addictus, XVII, 127, 2.

3° Sexum an mutet hyæna alternis annis, X[illegible], 209, 1.

SFORTIA. Sfortia Cottignola quid generis obscuritatem exprobranti responderit, I, 89, 2.

SI. *Si* Hebræis sæpe idem est quod *ne* vel *non*, VI, 227, 1. *Si* est particula jurantis, idemque valet quod *non*, XII, 171, 1. *Si* est Hebræis nota juramenti execratorii, XI, 79, 1, 2 ; 294, 1 ; XIII, 627, 2 ; XIX, 382, 1. Sæpe negantis, XVIII, 71, 1. Capitur vel proprie vel improprie, XIII, 627, 2. *Si* execratorium boni ominis causa subticent Hebræi, XII, 632, 1. *Si* junctum cum verbo indicativo capitur affirmative, cum subjunctivo vero dubitative, XVI, 650, 1.

SIBA. Siba calumniator, III, 500, 1 ; 514, 2.

SIBI. *Sibi* particula sæpe in Scriptura redundat, *Psalm.* II, 337, 1, 2.

SIBILUS. 1° Sibilus apud Hebræos signum irrisionis vel admirationis, XII, 311, 1, 2. Sibilus est stupentium vel irridentium, XII, 701, 2.

2° Sibilus Dei quid sit, XI, 207, 1, 2. Deus in sibilo auræ tenuis, quomodo et cur, X, 508, 2.

SIBYLLA. Sibylla an fuerit in arca, I, 141, 1. Sibyllam esse fabulam aliqui censent, *ibid.* Sibyllæ quæ, quot, quales sint, et unde dictæ, XI, 50, 2. Sibyllæ virginitate donum prophetiæ meruerunt, et

unde cognominatæ, XVII, 379, 1; XVIII, 320, 2; XX, 165, 2. Sibyllarum oracula quantæ sint auctoritatis, XVIII, 3, 1; XIX, 31, 1. Sibyllæ partum Virginis prædixerunt, XI, 193, 1, 2. Ex iis Athenienses futuram Christi incarnationem discere potuerunt, XVII, 325, 2 et seq. De nomine Jesu vaticinatæ sunt, XIX, 30, 2. Singula Christi tormenta prædixerunt, XI, 598, 2; XV, 588, 1. Sibylla Erythræa de Christo vaticinans quando floruerit, XIV, 112, 2. Sibylla Cumana sub Tarquinio Superbo vixit, XIV, 333, 1. Sibyllæ de primis imperatoribus vaticinium, XXI, 264, 1.

SIC. *Sic* est aliquando vocula comparantis, XVI, 341, 1. Aliquando pro *propterea* capitur, 355, 2.

SICAMBER. Sicambri sunt qui Geldrii, XVIII, 512, 2.

SICARIUS. Sicarii et sica quid sint, XVII, 385, 1. Sicarii virum justitiæ tenacem oderunt, VI, 399, 1, 2.

SICCATIO. Siccatio Euphratis in fine sæculi cur futura sit ad transmittendos Antichristianos, XXI, 299, 2 et seqq. Quid hæc mystice denotet, *ibid.*

SICCITAS. Siccitate ea de qua loquitur Jeremias, quando laborarit Jerusalem, XII, 120, 1. Siccitatis rara exempla, *Job*, 288, 2.

SICCUS. Sicca anima sapientissima est, XIX, 324, 1.

SICERA. Sicera quis potus Hebræis esset, X, 37, 2. Sicera vocatur omnis potus inebrians, VI, 44, 1; XVI, 10, 2. Sicera unde fieret, XIII, 307, 2.

SICHAR. Sichar quænam urbs, multa in ea gesta sunt, XVI, 354, 2. Cur eo Joseph ossa sua transferri mandarit, *ibid.*

SICHIMITÆ. Sichimitas occidendo ob Dinæ stuprum varie peccaverunt filii Jacob, I, 324, 2.

SICHEM. Sichem urbs unde dicta, varia postea nomina habuit, tempore Christi dicebatur Sichar, deinde Neapolis, ejus situs, XIII, 373, 1; XVII, 173, 2. Sichem an eadem civitas cum Salem, XIX, 408, 1 et seq. Sichem erat caput Samariæ, X, 547, 2. Ejus celebritas, XIII, 373, 1.

SICLUS. Siclus hebraice idem est quod pondus, XIII, 627, 1; XIV, 492, 2. Siclus an alius fuerit ponderis, an alius mensuræ, I, 716, 1. Sicli pretium et figura, 713, 1. Siclus argenteus cujus sit pretii, XXI, 144, 1. Siclus idem quod stater, vel tetradrachmus, tanti pretii est quanti florenus Brabanticus, id est quatuor regalium, XII, 238, 2; XIII, 358, 1; XV, 396, 2; 548, 1; XVI, 69, 1. Siclus erat tetradrachmus, æqualis in pondere et pretio quatuor regalibus Hispanicis, sive floreno Brabantico, XII, 533, 2; 843, 2; XIV, 492, 2. Aureus siclus quatuor coronatis Francicis æqualis erat, argenteus quatuor regalibus Hispanicis, vel quatuor juliis Italicis, XII, 238, 2. An siclus sacer fuerit idem cum communi, I, 713, 1. Siclus sanctuarii quis sit, *ibid.*

SICUT. *Sicut* in Scriptura sæpe non similitudinem, sed veritatem significat, XVII, 82, 1.

SIDERATIO. Siderationes dicuntur inopinati morbi et mortes, XXI, 195, 2.

SIDON. Sidon urbs Phœniciæ, unde dicta, III 67, 1, 2; XV, 291, 1. Sidon a quo condita, dicta a multitudine piscium : Phœnices enim pisces vocant Sidon, XII, 711, 1. Sidon magna cognomine, non relative ad aliam minorem, III, 67, 2. Sidon Tyri est mater, XI, 349, 1. In Sidone sindones præstantissimæ conficiebantur, XI, 514, 1.

SIDONII. Sidonii industrii et navi mercatores erant, XII, 442, 1, 2. Sidonii fuere acres et fere perpetui Judæorum hostes, XIII, 519, 1. Sidonii Judæos suo exemplo, familiaritate, suasionibus ad sua scelera, maxime idololatriam, pertrahebant XII, 711, 2. Sidonii tempore Christi Judæis conjuncti vel associati erant, subacti a Machabæis, XIV, 453, 2.

SIDRACH. *Sidrach* quis sonet hebraice, XIII, 12, 1 (*Vide* TRES PUERI).

SIDUS. Sidus hieroglyphicum est fati, XII, 285, 1.

SIGALION. Sigalion deus erat silentii præses, IX, 184, 1.

SIGEBERTUS (S.). S. Sigeberti Francorum regis corpus diu post mortem inventum est integrum, XII, 761, 1.

SIGILLUM. 1° In sigillis ars sculptoris cernitur, X, 290, 1. Sigillum veterum erat in pala annuli, XIV, 348, 1.

2° Sigillum Christi, crux est, diaboli voluptas, XIV, 351, 1. Sigillum Dei dupliciter est fidelis, 352, 1. Sigillum gratiæ, XVIII, 593, 2; 647, 1.

3° Sigilla septem libri signati quid repræsentent, XXI, 118, 2 et seqq.; 120, 1, 2 et seqq.; 138, 1. Quæ futura sunt ante tempora Antichristi, quædam quæ futura sunt post Antichristum continent, 187, 2. Non tantum initium, sed et finem libri signati complectuntur, *ibid.* Sunt septem Ecclesiæ persecutiones, XIX, 164, 2. Sigillo quinto quinam imperatores denotentur, XXI, 137, 2. Sigillum sextum quod sit, diversimode exponitur, 152, 1, 2. Septimo an repræsentetur quies Ecclesiæ sub Constantino, 131, 1; 138, 1. An ad id pertineat silentium factum in cœlo, 186, 2. Id simul et semel initio apertum fuit, 221, 1.

Sigillum *Apocalypseos* quod sit, XXI, 413, 2.

SIGISMUNDUS (S.). S. Sigismundus Burgundiæ rex in puteum dejectus cœlesti luce significatus, XI, 266, 2.

SIGISMUNDUS imperator. Sigismundi imperatoris in hostes beneficentia, IX, 378, 1; XI, 192, 1, 2. Adulatorum fuit adversarius, IX, 402, 2. Ejus de auri inquietudine sententia, XI, 158, 1. Quomodo ducem avarum punierit, XX, 200, 2.

SIGNACULUM. 1° Signaculum quid, VIII, 215, 2. Signaculum similitudinis quod, XII, 705, 2.

2° SIGNACULUM oris est dicendorum circumspectio, IX, 593, 1. Signaculum quod diabolo et inferno oppositum, XXI, 348, 1.

SIGNARE, SIGNATIO. 1° Signabant veteres omnia annulo, XIV, 348, 1. Prophetia notis arcanis et characteribus hieroglyphicis signabatur, XIII, 109, 2. Signare visionem, id est implere et sistere, et sigillare, 117, 2. Signatio libri prophetici, ejus longinquitatem, obscuritatem, certitudinem significat, XII, 173, 2. Signari prophetias quando jubeat Deus, XXI, 410, 2. Signatus liber Joanni visus, quomodo et cur dicatur signatus, 118, 1.

2° Signari sua dicta quomodo dicatur Deus, XVI, 151, 1. Quomodo Christus sit a Patre signatus, 393, 1. Signati qui a Deo dicantur, XVIII, 424, 2.

3° Signatio qua Joannes vidit signari electos signo Dei vivi, fuit tantum visio imaginaria, XXI, 165, 1, 2. Hæc signatio erit ante Antichristum, tum sub ipso, tum post ipsum, 167, 1. Electi in fine sæculi signo crucis signandi, 163, 2 et seqq. Signari a Deo quanti referat, 169, 1. Signati centum quadraginta quatuor millia qui sint, an definitus fuit numerus pro indefinito, 166, 2. Per eos intelliguntur qui in fine mundi, tum ante Antichristum, tum sub ipso, tum post eum occisum, ad Christum convertentur, 167, 1. Signati e Judæis in fine sæculi, erunt conversi e Judæis ad Christum, ante et post Antichristum, 160, 1, 2.

SIGNIFICATIO. Significationes vanitatis, VIII, 12, 2 (*Vide* VANITAS).

SIGNUM. 1° *Signum* pro *indicium*. Signorum tubæ cur ita dictæ, IV, 432, 2. Signa solet Deus dare quæ certa sunt, XII, 566, 2. Signum quale sit, 566, 2; 567, 1, 2. Signa veri prophetæ, quæ sint, quæ falsi, XIII, 228, 2. Signum quod se inter gentes positurum Deus promittit, varia significat, XI, 764, 2. Signum ævi quid quod Deus inspiciat, X, 377, 2; 378, 1. Signa sæpe non prævia, sed sequentia et posthuma dat Deus et rei prædictæ rememorativa, XI, 190, 1.

Signum quod nati Christi angelus pastoribus dederit, an id externum, an internum fuerit, XVI, 64, 2. Signa temporum quæ Pharisæos scire non posse Redemptor ait, quæ sint, XV, 362, 1. Signum cur militibus dederit Judas in Christo capiendo, 574, 2. Signo quodam an designatus fuerit apostolus Matthias, XVII, 72, 2. Signo visibili quasi visibilem se reddere voluit Spiritus sanctus, 80, 2.

Signa excidii Urbis et orbis, XV, 503, 1. Et maxime Urbis, 503, 2; 505, 1. Et ea semper increscebant, 503, 2. Signa duo prævia judicio extremo, XIX, 149, 2.

Signum bonæ vel malæ concionis quod sit, XII, 542, 1, 2. Signa adventus Dei in animam, VII, 595, 1. Signa humilitatis, XI, 293, 1.

2° *Signum in sensu prodigii acceptum*. Signa quæ dicantur, XIII, 508, 2. Signa in aere belli imminentis prognostica, IV, 318, 1, 2. Signum a Deo petere Achaz cur noluerit, XI, 189, 2 (*Vide* ACHAZ). Signa in morte Christi facta, sunt facta eo mortuo, XVI, 269, 1. Signa plurima fecit Christus post resurrectionem, 638, 2 (*Vide* MIRACULA, PORTENTA, PRODIGIA). Signa Antichristi (*Vide* ANTICHRISTUS).

3° *Signum* pro *signaculo*. Signa scriptorum in describendo, XI, 407, 1. Signum Dei vivi est crux, XXI, 163, 2 (*Vide* CRUX).

4° *Signum pro scopo*. Quomodo Christus sit signum cui contradicetur, XVI, 76, 1, 2.

SILAS. Silas an idem sit qui Silvanus : ejus elogium, XVII, 303, 2. Silas etiam apostolus fuit, XVIII, 39, 1. Fuit S. Pauli socius, XVIII, 473, 1, 2; XIX, 115, 1 (*Vide* SILVANUS).

SILENI. Sileni quæ essent imagines, I, 755, 2; XVII, 394, 1. Qui iis assimilentur a Platone, XVII, 394, 1. Tales sunt ii qui mundo obscuri sunt, at Deo noti, *ibid.*

SILENTIUM, SILERE. 1° *Variæ vocum* silentium, silere *in Scriptura acceptiones*. Silere in Scriptura est *mori*, hinc mors hebraice dicitur *duma*, id est *silentium*, VIII, 303, 2. Silentium pro *morte* capitur, XII, 77, 2. Silentium vocatur infernus, XIII, 624, 1, 2. Silentium ponitur per metalepsin pro strage et desolatione, *ibid.* Silentio punit Deus strepitum et turbam, 624, 2.

2° *Quotuplex silentium*. Silentium est quadruplex, stuporis, securitatis, longanimitatis, quietis cordis, XII, 78, 1. Silentium reverentiæ, timoris, admirationis et stuporis est indicium, XIV, 275, 2. Silere est revereri, timere, obstupescere, 234, 2. Silentium in cœlo quod et quale, quasi media hora, XXI, 184, 1, 2; 185, 1 et seqq. An pertineat ad primum sigillum, 186, 2.

3° *Silentium ut virtus*. Primo. *Quam præstans sit*, I, 558, 1 : *Et ait Moyses ad populum : Nolite timere; state, et videte magnalia Domini quæ facturus est hodie : Ægyptios enim, quos nunc videtis, nequaquam ultra videbitis usque in sempiternum. Dominus pugnabit pro vobis, et vos tacebitis.* Silentii virtus quantæ sit dignitatis, XXI, 186, 1, 2 : *Et cum aperuisset sigillum septimum, factum est silentium in cœlo quasi media hora.* Silentium loquela præstat, VII, 329, 1 : *Verba sapientium audiuntur in silentio, plusquam clamor principis inter stultos.* Interdum loco responsi servit, V, 321, 2. Garrulitate præstat, IX, 544, 1 : *Est correptio mendax in ira contumeliosi : et est judicium, quod non probatur esse bonum : et est tacens, et ipse est prudens.* Silentium sapientium præstat fatuorum verbositati, 574, 2 : *In ore fatuorum cor illorum, et in corde sapientium os illorum.* Ejus pœnitentia melior est pœnitentia super sermone, V, 321, 2 : *Qui despicit amicum suum, indigens corde est; vir autem prudens tacebit.* Silentii elogia et laus, V, 554, 1 : *Qui moderatur sermones suos, doctus et prudens est : et pretiosi spiritus vir eruditus*; 556, 1 : *Stultus quoque, si tacuerit, sapiens reputabitur : et si*

compresserit labia sua, intelligens; XX, .., 1, 2 : *Sit autem homo velox ad audiendum, et tardus ad loquendum.* Silentii commendatio, XI, 415, 2; 416, 1 : *In silentio et spe erit fortitudo vestra.* Silentium christianum commendatur, XX, 89, 2; 90, 1 : *Si quis autem putat se religiosum esse, non refrænans linguam suam, sed seducens cor suum, hujus vana est religio.* Silentium index est animi maturi et divini, V, 296, 2 : *In multiloquio non deerit peccatum, qui autem moderatur labia sua, moderatissimus est.* Et animi sapientis, 556, 1.

Secundo. *Silentii fructus,* XI, 415, 2; 416, 1, 2. 1° *Decem ejus recensentur fructus,* XII, 392, 1, 2 : *Bonum est præstolari cum silentio salutare Dei.*

2° *Silentium mala linguæ sedat,* XX, 144, 1. Item ignem, *ibid.* Silentii ruptura causa est litium, IX, 538, 1 : *Qui dimittit aquam, caput est jurgiorum : et antequam patiatur contumeliam, judicium deserit.*

3° *Silentium stulto pro sapientia est;* IX, 548, 1 : *Homo sapiens tacebit usque ad tempus; lascivus autem et imprudens non servabunt tempus.* Silentio stultitia tegitur, *Job*, 299, 2 : *Atque utinam taceretis, ut putaremini esse sapientes.* Stultus dum silet, sapiens reputatur, 298, 2.

4° *Silentium docet loqui;* VII, 136, 2 et seq. : *Tempus tacendi, et tempus loquendi;* XX, 138, 1 : *Si quis in verbo offendit, hic perfectus est vir.*

5° *Silentium præstat requiem,* VI, 119, 2 : *Qui custodit os suum et linguam suam, custodit ab angustiis animam suam.*

6° *Silens ob suum silentium honoratur,* IX, 575, 2 : *Susurro coinquinat animam suam, et in omnibus odietur ; et qui cum eo manserit, odiosus erit : tacitus et sensatus honorabitur.*

7° *Silentium est animæ custodia, et silens Cherubino similis fit,* Job, 261, 2 : *Numquid qui multa loquitur, non et audiet? aut vir verbosus justificabitur?* Est id clausura linguæ, VI, 293, 2 : *Sicut urbs patens, et absque murorum ambitu, ita vir qui non potest in loquendo cohibere spiritum suum.*

8° *Silentium quantum conducat religioni,* XIII, 315, 1, 2 : *Propter hoc, ecce ego lactabo eam, et ducam eam in solitudinem : et loquar ad cor ejus.* Silentium mater est devotionis, compunctionis et tolerantiæ, gnomæ de eo, XII, 392, 1.

9° *Quantum prosit silentium inter adversa diu religioseque servatum,* Job, 74, 1, 2.

Tertio. *Quando et quibus maxime deceat silentium.* 1° *Silentium decet in oratione,* X, 360, 2; 361, 1. Silentio potius profundo quam exili nostro præconio veneranda est Dei majestas, IX, 501, 2 : *Virtutem... magnitudinis ejus quis annuntiabit, aut quis adjiciet enarrare misericordiam ejus?* XIV, 235, 1 : *Dominus autem in templo sancto suo : sileat a facie ejus omnis terra.* Silent omnia a facie Dei, *ibid.* et 2.

2° *Silentium decet discipulos;* V, 129, 1, 2 : *Fili mi, attende ad sapientiam meam, et prudentiæ meæ inclina aurem tuam.* Est necessarium ut instruamur, *Job*, 651, 2 : *Attende, Job, et audi me, et tace dum ego loquor : si autem habes quod loquaris, responde mihi, loquere; volo enim te apparere justum; quod si non habes,. audi me : tace, et docebo te sapientiam.*

3° *Silentium religiosissime servetur a regiis consiliariis;* VII, 286, 1 : *Ego os regis observo, et præcepta juramenti Dei.* Id etiam in mensa principis servandum, VI, 175, 1 : *Quando sederis ut comedas cum principe, diligenter attende quæ apposita sunt ante faciem tuam. et statue cultrum in gutture tuo, si tamen habes in potestate animam tuam.*

4° *Silentium viduis a S. Hieronymo commendatur,* IV, 332, 2 : *In superioribus domus suæ fecit sibi* (Judith) *secretum cubiculum, in quo cum puellis suis clausa morabatur.* Silentium est ornamentum mulieris, XIX, 205, 2 : *Docere autem mulieri non permitto, neque dominari in virum, sed esse in silentio.*

5° *Silentium religiosorum commendatur,* XX, 91, 1 : *Si quis autem putat se religiosum esse, non refrænans linguam suam, sed seducens cor suum, hujus vana est religio.* Silentium est ex sepibus monasterii, XI, 684, 1, 2 : *Et vocaberis ædificator sepium, avertens semitas in quietem.* Silentii violator similis est crocodilo oscitanti, VI, 293, 2; XI, 417, 1, 2. Silentii otiosi etiam reddenda est ratio, XIV, 46, 1.

Quarto. *Silentii servandi media,* XI, 417, 2. Homines loquendi, Deus tacendi magister, *Job*, 299, 1.

Quinto. *Silentii exempla,* IV, 305, 1. Silentium Christi, XI, 215, 2. Silere apostolos gesta in transfiguratione cur jubeat Dominus, XV, 930, 2. Silentium mirum Christi coram Pilato, 601, 2. Andronicus cum sua uxore duodecim annos silentium servavit, XI, 434, 1, 2. Silentium Pythagoræorum, X, 361, 2 (*Vide* Lingua, Tacere, Taciturnitas).

SILICERNIUM. Silicernium quæ esset cœna, XII, 461, 2. Silicernii senes unde dicti, *ibid.*

SILIQUA. Siliqua quid sit, XVI, 208, 1. Siliqua arbor etiam describitur, *ibid.*

SILOE. Siloe fons qualis, ejus nomina et ubi situs, comparatur Nilo, XI, 215, 1, 2; XIV, 515, 2. Siloe erat fons sive piscina Jerusalem, et juxta hunc erat turris ab eo dicta Siloe, XVI, 186, 1, 2. Quomodo is fluit ut primum eruperit, 460, 1; 461, 2. Siloe aqua an ab Isaiæ precibus impetrata, XI, 96, 1. Fluit cum silentio : quæ in eo mira contigerint : quam ejus aqua ipsis etiam Saracenis hodie in pretio sit, XIV, 516, 1. Erat aqua ejus salutaris, XVI, 460, 2. Erat typus Christi, XI, 215, 2; XVI, 460, 2 et seqq. Nomine et virtute sua Christum repræsentat, XIV, 516, 1. Erat etiam baptismi typus, XVI, 461, 1.

SILVA. Silva et prata quomodo ridere et plaudere, et redolere videantur, XII, 454, 1, 1. Silva vocatur exercitus, cur, XI, 246, 2.

SILVANUS. Silvanus est Silas, hoc Hebræa terminatione, illud Latina, XIX, 115, 1; XX, 400, 1. Fuit bajulus epistolæ S. Petri in Orientem, XX, 400, 1 (*Vide* Silas).

SILVERIUS (S.). S. Silverius Pontifex quæ et quanta pro Deo fuerit passus, I, 704, 1. S. Silverius Papa et Mennas Patriarcha Constantinopolitanus an sint duo testes quos Joannes ait occidendos, et dein cum gloria in cœlum ascensuros, XXI, 223, 2; 230, 1.

SILVESTER (S.). S. Silvester, pauperum destitutorum ope in primis maximam curam gessit, XI. 678, 2. Cur dies appellari ferias voluerit, X, 170, 1.

SILVESTER Auximanus (S). S. Silvestri Auximani conversio, vitæ institutum, mors, X, 345, 2.

SIMEON patriarcha. Simeon quid significet, I, 295, 1. Symbolice est dolor peccati, 299, 2. Simeon et Levi in sororis stupro vindicando ursis fuerunt sæviores, V, 535, 2. Sua ira magnum damnum sibi crearunt, VI, 30, 2. Simeonem quomodo laudet Judith quod vindicarit stuprum Dinæ sororis, IV, 335, 1, 2. Cur Simeon postea in Ægypto præ fratribus cæteris a Josepho ligetur, I, 369, 1. De benedictione Simeon, 393, 1. Ex eo orti sunt Scribæ et Pharisæi, *ibid.*, 2 Ejus tribus valde decrevit, et unde, II, 347, 1. Simeon patriarcha est typus S. Jacobi Minoris, XXI, 397, 2.

SIMEON Rabbi. Simeon Rabbi Pharisæus magni vir nominis ante Christum, XII, 572, 1.

SIMEON Justus. Simeon Justus fuit sanctitate et senio venerabilis, an sacerdos fuerit, XVI, 72, 1. Et discipulus et filius Hillelis, *ibid.* Ejus elogium, *ibid.* Adventum Messiæ expectabat, *ibid.* Erat plenus Spiritu sancto, *ibid.*, 2. Simeon Justus an Virginis partum præcognoverit, et ejus virginitati derogaverit, XI, 196, 1. An fuerit cæcus, XVI, 72, 2. A Spiritu sancto accepit promissum se ante mortem visurum Messiam, 72, 2; 73, 2. Eximiæ fuit sanctitatis, 73, 1. A Spiritu sancto impulsus, in templum venit; quo signo Christum inter tot pueros cognoverit, *ibid.* Eum in ulnas accepit, et in canticum prorupit, 73, 2. Voti sui factus compos, paulo post mortuus videtur, 74, 1. Fuit propheta, *ibid.* Parentibus benedixit, non puero, 75, 2. Quid matri ejus dixerit, *ibid.* et seqq.

SIMEON frater SS. Jacobi et Judæ. Simeon iste fuit alius a Simone Chananæo, XV, 336, 2; XVI, 97, 2. Simeon frater Jacobi Minoris fuit episcopus II Hierosolymitanus, XV, 336, 2. Simeon episcopus Hierosolymitanus diu vixit, XVIII, 19, 1. Sub Trajano senex martyrio afficitur, XVII, 7, 1.

SIMEON manichæus. Simeon quidam manichæus S. Titum se fingens, dedit pœnas, XIX, 115, 2.

SIMEON STYLITES (S.). S. Simeon Stylites qua occasione per Scripturam conversus sit, 1, 4, 1; XV, 138, 1. Quibus verbis Evangelii ad paupertatem evangelicam amplexandam incitatus sit, V, 209, 1. Fuit theodidactus, XIX, 429, 2. Usque ad mortem per quinquaginta, juxta alios per octoginta annos, noctu diuque sub dio usque ad mortem stetit, V, 203, 1; IX, 132, 2; X, 33, 1; XVIII, 327, 2. Semper in ea ascendit altius atque altius, et in ea mortuus est, V, 468, 2. Quam patienter varias cœli injurias tulerit, XX, 48, 2. Aspero fune lumbos cinxit, ita ut caro subtus computresceret, XVI, 174, 2. Ejus continentia oculorum, II, 22, 1. Ejus ad populum quotidiana concio, XV, 138, 1. Assidue de novissimis concionabatur, IX, 259, 2. Identidem ad cœlum suspirabat, XX, 490, 1. Quam prope a dæmone deceptus fuerit, XVIII, 494, 1. Ejus mira jejunia, I, 631, 2. Quadraginta dies sæpius jejunavit virtute et gratia supernaturali, XV, 118, 2; 119, 2. Ejus humilitas, IX, 126, 2. Ejus gesta mira, X, 33, 2. Paralyticum curat, XV, 241, 1. Ejus vitæ breve elogium, 138, 1. Fuit orbis portentum vita sua prodigiosa, XI, 222, 1. Fuit columna lucis, I, 552, 1, II, 232, 2. Per orationem varia miracula patravit, I, 711, 1.

SIMEON SALUS (S.). Simeonis Sali eremitæ sancta stultitia, XI, 359, 2. Simeon Salus in stultitia perfectionem posuit, XVIII, 256, 1. Portentum fuit stultitiæ propter Christum, XI, 221, 2. Fuit atlas orbis, XIV, 618, 2. Scortationem meretricum dato et pretio redimebat, VI, 343, 2.

SIMEON PRISCUS. Simeon Priscus hospitibus a via aberrantibus duos leones viæ duces assignavit, X, 485, 1.

SIMEON puer. Simeonis pueri a Judæis occisi corpus Tridenti adhuc hodie integrum extat, XI, 268, 2.

SIMIA. Simia ob gestus decoros est homini in deliciis, VI, 459, 2. Eam leo non fert, V, 103, 1. Simiæ orbes oculorum dilatantur crescente luna et contra, XIV, 259, 2.

SIMILIS. 1° Simile per omnia non est simile, XIII, 282, 2. Simile est relativum æquiparantiæ, 339, 2. Simile simili gaudet, IX, 395, 1, 2; 569, 2 et seq.; X, 26, 2. Similes norunt se invicem, XVIII, 642, 1, 2. Similia similibus nutriuntur, conservantur et augentur, IX, 395, 2; 396, 1.

2° Justi sunt Deo similes tripliciter, XX, 564, 2. Modi quibus similes Deo reddamur, 565, 2 (*Vide* Justus, Sanctus).

SIMILIS Romanus. Similis Romanus quam fuerit similitudinis amans, XII, 394, 2.

SIMILITUDO. 1° *Similitudo pro identitate sumpta.* Primo. Similitudo, id est identitas naturæ et qualitatis specifica, non numerica, est causa amoris, IX, 395, 2. Sed maxime similitudo morum, amorum, virtutum, IX, 396, 1; XVI, 569, 1. Et in congregationibus similitudo actuum, IX, 396, 2. Similitudo conciliatrix amicitiæ, dissimilitudo inimicitiæ, XII, 108, 1.

Secundo. Similitudo inter adulatores et hirundines. IV, 274, 1. Item inter papilionem et honorem hujus mundi. 378, 1. Similitudo interitus hominis et bruti, VII, 151, 2.

Tertio. Similitudo prævaricationis Adæ in quo sita sit. XVIII, 101, 1 (*Vide* ADAM, PECCATUM ORIGINALE). Similitudo cum Christo ex patientia nascitur, 146, 2.

2° *Similitudo pro figura rhetoricæ.* **Similitudo** phrasi hebraica veritatem rei denotat, XXI, **28, 2.** Similitudinibus abundat Salomon in *Proverbiis*, V, 16, 2 et seq. Similitudines SS. Trinitatis, **XI**, 167, 1. Similitudines S. Scripturæ caute usurpandæ, *Psalm.* I, 373, 2.

SIMITARRA. Simitarræ vocantur gladii breves et recurvi Turcarum, IV, 345, 2.

SIMON MACHABÆUS. Simonis Mathathiæ filii elogium, IV, 422, 1. Fuit ei quarto genitus, *ibid.* Ejus nepotum Hyrcani et Aristobuli contentio de principatu causa fuit subactionis Judææ, IV, 452, 2. Dux creatur et pontifex, fuitque per septem annos, 480, 1. Joannem fratrem a Tryphone captum redimit, *ibid.* In Modin sepulcrum patri et fratribus ædificavit, 481, 1. Gazam expugnavit, IV, 482, 2; XIV, 454, 2. Arcem montis Sion cepit et communivit, 482, 2. Joppen portum commodissimum constituit, 485, 1. Sub eo fuere aurea Israelis sæcula, *ibid.*, 2. Ejus progenies præfuit Israeli usque ad Herodem sub quo natus est Christus. 486, 2. Summa ejus potestas in Israelem, *ibid.* Cur tam magnifice laudetur in his libris præ Juda et Jonatha, *ibid.*, 2. Filios suos loco suo constituit, 492, 1. Occisus est a Ptolemæo Abobi, quo anno, *ibid.*, 2. Quot annis Israeli præfuerit, *ibid.*

SIMON Oniæ filius pontifex. Simonis etymon, X, 537, 2. Simon ab *Ecclesiastico* laudatus quis fuerit inter pontifices, X, 532, 2. Non fuit Junior, sed Senior, cognomento Justus et Priscus, 533, 2. Ejus elogium, 535, 1; 538, 1. Ab *Ecclesiastico* laudatur jam defunctus, 533, 2. Simon pontifex tempore Ptolemæi Philadelphi vixit, XIV, 534, 2. Quando pontificatu functus sit, IX, 19, 2, X, 533, 2. Ejus sanctitas, IX, 19, 2. Ejus mors, 20, 1. Fuit S. Petri typus, X, 534, 1. Sartatecta templi restauravit, *ibid.*, 2. Eique duplicem contignationem addidit, 535, 1. Aquæ ductus urbis restauravit, *ibid.*, 2. An mare æneum templi adauxerit, *ibid.* Quantam curam gesserit populi, et qua in re, 536, 1. Quam civitatem ampliarit, *ibid.* et seq. A populo suo honorabatur et amabatur, *ibid.*, 2. Quasi stella, luna, sol refulsit, X, 536, 2; XIII, 172, 2. Iridi, liliis, aromatibus comparatur, X, 538, 1. Item igni fulgenti, et thuri in eo ardenti, 539, 1. Item vasi aureo, *ibid.*, 2. Item oleæ et cupresso, *ibid.* Vestes sacras ipse honorabat sua sanctitate, et ipse per eas gloriosus erat, 540, 2. Cedro et palmæ comparatur, 541.2. Quia cæteris sacerdotibus prælucebat, *ibid.*

SIMON Junior. Simon Junior Oniæ secundi filius non est ille quem laudat *Ecclesiasticus*, quando is fuerit pontifex, X, 533, 1, 2.

SIMON apostolus (S.). Simon quid significet, et unde dicatur, XV, 182, 1; XVII, 301, 2; XX, 406, 1. Simon et Simeon idem est nomen; Simon apostolus est diversus a Simeone fratre SS. Jacobi et Judæ, XVI, 97, 2. Simon apostolus unde dictus sit Chananæus, XV, 257, 2; XVII, 64, 2. Non est idem cum Nathanaele, XVI, 274, 2. Cur dictus sit Zelotes, XVI, 257, 2; XX, 648, 2. Fuit filius Cleophæ S. Josephi fratris, XVI, 328, 1. Fuit sponsus in nuptiis Cana, XV, 257, 2; XVI, 328, 1. SS. Simon et Judas apostoli quando occisi sint, XVII, 7, 1. S. Simon apostolus cur hyacintho gemmæ assimiletur, XXI, 395, 2. Ejus typus fuit Aser patriarcha, 397, 2.

SIMON LEPROSUS. Simon apud quem Christus convivatus, cur dictus sit Leprosus, XV, 544, 2. Qualis fuerit, XVI, 125, 1. Simon Leprosus de facto Magdalenæ murmurat, 124, 2. Ejus pravum judicium de Christo et de Magdalena, 125, 1. Octo ejus errores, *ibid.* Videtur a Christo conversus, *ibid.* Cur minus ei dimissum sit, 128, 2 et seqq.

SIMON CYRENÆUS. Simon Cyrenæus origine pater Rufi qui crucem Domini portavit, cujas fuerit, an Judæus, an Gentilis, XV, 613, 1, 2; XVII, 91, 1. Crucem Jesu portare compulsus est, XV, 613, 2 et seq. Quomodo eam tulerit, 614, 1. Fuit ad Christum cum filiis conversus, 613, 2.

SIMON Coriarius. Simonis coriarii in domo cur S. Petrus hospitaretur in Joppe, XVII, 227, 1, 2. Ejus hospitalitas, *ibid.*, 2.

SIMON MAGUS. Simon Magus dicebat se esse Deum, XVII, 195, 1; 196, 1. Alia ejus delira dogmata, *ibid.*. Sua dogmata ex erroribus poetarum et philosophorum consarcinavit, XVIII, 19. Quam fuerit fabulosus, XX, 428, 1. Finxit se deum quemdam, et genuisse uxorem suam Selenem, XIV, 86, 2. Ejus error de Deo patre incognito, XVIII, 595, 2. Do-uit Deum esse auctorem peccati, XX, 51, 1. Docuit mundum ab angelis factum, XVIII, 613, 1. Angelos ut minores deos adorari volebat, XVIII, 613, 2; XIX, 83, 2; 94, 2. Per eos purgari voluit animas, idque per sacrificia et jejunia iis, et per eos Deo oblata, XIX, 95, 1. Christi incarnationem et resurrectionem negabat, 295, 1. Christum vere esse crucifixum negavit, 53, 1. Docuit opera ad salutem non requiri, item libertatis carnis asseruit, XX, 4, 2; 122, 1; 568, 2. Ejus libido, 656, 2 et seq. Libidines suas in honorem Dei referebat, XVIII, 652, 1. Habit dæmonem familiarem, XIX, 222, 2. Ab Apostolo mysterium iniquitatis vocatur, 153, 2. Factus est hæreticus ex ambitione, XVII, 202, 1; XIX, 192, 1. Fuit primus hæresiarcha, XVII, 195, 1. Ficte credidit, 196, 1. Fuit simoniæ parens, 199, 2. Spiritum sanctum emere et vendere volebat, *ibid.* Episcopatum ambivit, *ibid.* S. Petrus ei maledicit, 202, 1. Ejus arrogantia et impostura, XV, 502, 2. Ejus hypocrisis a Deo per preces S. Petri detecta, IX, 86, 1, 2. Dum per aera volare conaretur, in terram dejectus est per preces apostolorum, XVII, 8, 1. Ejus miserabilis exitus, XVII, 203, 1, XVIII, 11, 2. XX, 441, 2; XXI, 341, 2. A Romanis habitus est ut deus, XVII, 8, 1. Ei Romæ a Nerone erecta fuit statua velut Deo, ejus discipuli varii fuerunt hæretici, XV, 502, 2; 509, 2. Ei in arte magica Romæ successit Apollonius Thyanæus, XVII, 8, 1.

SIMON GERASENU. Simon Gerasenus milites in deserto collegit qui J dæos a Romanis defenderent, sed in urbe in ci es cædibus grassatus est, XII, 133, 2; XV, 505, ; 510, 1.

SIMON Carmelitarun generalis. Simoni Carmelitarum generali oranti abitus candidus a beata Virgine datur, VIII, 18 , 2.

SIMONIA. Simoniæ quis sit auctor, XVII, 199, 2: *Cum vidisset a tem Simon, quia per impositionem manus apo tolorum daretur Spiritus sanctus, obtulit eis p uniam, dicens: Date et mihi hanc potestatem ut cuicumque imposuero manus, accipiat Spirit m sanctum. Petrus autem dixit ad eum: Pecunia tua tecum sit in perditionem; quoniam donun Dei existimasti pecunia possideri. Non est tibi pars, neque sors in sermone isto; cor enim tu m non est rectum coram Deo.* Quid sit proprie si monia, *ibid.* Ea infecti excommunicantur, 201, 2. Vocatur fel, 202, 1: *Pœnitentiam itaque age ab hac nequitia tua, et roga Deum, si forte remittatur tibi hæc cogitatio cordis tui. In felle enim amaritudinis et obligatione iniquitatis video te esse.* Simonia Esau in vendendis primogenitis, XIX, 504, 1. Simonia vetatur ecclesiasticis, XV, 259, 1.

SIMONIACUS. Simoniacus rerum sacrarum nundinator est, et licite esse non potest, XIV, 546, 2. Simoniaci perstringuntur, XI, 174, 1. Simoniaci antiqui Testamenti qui fuerint, XVII, 199, 2 et seq.

SIMONIANI. Simoniani negabant Christum esse Deum, XX, 657, 1, 2. Quomodo majestatem Dei blasphemarent, 665, 2 et seq.

SIMONIDES. Simonides quid de Deo sentiret, VI, 428, 1.

SIMPLEX, SIMPLICITAS. I. SIMPLICITAS IN DEO. — Simplicitas Deo propria est, V, 316, 1. Simplicitas Dei quanta sit, XIV, 596, 1. Simplicitas et unitas perfecta in Deo est, II, 422, 1 (*Vide* DEUS, cap. III, § II).

II. SIMPLICITAS IN HOMINE. — 1° *Quid sit simplicitas et qualis virtus*, Job, 5, 2; 6, 1: *Vir erat in terra Hus, nomine Job, et erat vir ille simplex, et rectus, ac timenseum, et recedens a malo.* Simplicitas physica et moralis quæ sit, XVII, 109, 1 et seq. *Quotidie quoque perdurantes unanimiter in templo, et frangentes circa domos panem, sumebant cibum cum exultatione et simplicitate cordis.* Simplicitas idem est quod vitæ integritas, *Job*, 280, 1: *Qui deridetur ab amico suo sicut ego, invocabit Deum, et exaudiet eum, deridetur enim justi simplicitas.* Simplicitas cordis et cor simplex quod dicatur, XX, 270, 1 et seqq.: *Animas vestras castificantes in obedientia charitatis, in fraternitatis amore simplici ex corde invicem diligite attentius.* Simplicitas bona quæ sit, XVIII, 243, 2: *Volo vos sapientes esse in bono, et simplices in malo*; XIX, 36, 2: *Omnia autem facile sine murmurationibus et hæsitationibus, ut sitis sine querela et simplices filii Dei, sine reprehensione. in medio nationis pravæ et perversæ, inter quos lucetis sicut luminaria in mundo.* Simplicitas quantum duplicato cordi opponitur, commendatur, II, 123, 1: *Agrum tuum non seres diverso semine.* Simplex veritati tenaciter adhæret, IX, 182, 2.

Simplex tam pro sincero, candido, integro accipitur quam pro rudi et insipiente, VI, 2, 1: *Melior est pauper qui ambulat in simplicitate sua, quam dives torquens labia sua, et insipiens*; 136, 2: *Callidus videt malum, et abscondit se: innocens pertransiit, et afflictus est damno.* Simplicitas in Scriptura, cum de dando agitur, dandi affluentiam significat, XX, 35, 2. Capitur subinde pro larga misericordia, VI, 52, 2: *Justus, qui ambulat in simplicitate sua, beatos post se filios derelinquet.* Ea requiritur in danda eleemosyna, XVIII, 207, 2: *Habentes autem donationes secundum gratiam, quæ data est nobis, differentes,.... qui tribuit in simplicitate*; 470, 1: *Altissima paupertas eorum abundavit in divitias simplicitatis eorum.*

2° *Simplicitatis effectus et fructus.* Simplicitas placet Deo et illi grata est, IX, 87, 1: *Ne sis incredibilis timori Domini, et ne accesseris ad illum duplici corde: Ne fueris hypocrita in conspectu hominum, et non scandalizeris in labiis tuis*; Job, 215, 1: *Deus non projiciet simplicem, nec porriget manum malignis*, 280, 1. Simplices et humiles suo alloquio dignatur Deus, V, 79, 1. Simpliciter et innocenter in suis actionibus ambulans, Dei ope incolumis erit, VI, 381, 2: *Qui ambulat simpliciter, ambulat confidenter: qui autem depravat vias suas, manifestus erit.* A Deo simplices diriguntur et proteguntur, V, 315, 1: *Simplicitas justorum diriget eos, et supplantatio perversorum vastabit eos.* Ad eum proxime accedunt, V, 316, 1 Simplicitas columbæ nobis imitanda, XV, 267, 2 *Ecce ego mitto vos sicut oves inter lupos, estote ergo prudentes sicut serpentes, et simplices sicut columbæ.*

Simplicem in interitum tam spiritualem, quam temporalem pertrahens, in illum incidet, VI, 370, 2: *Qui decipit justos in via mala. in interitu suo corruet: et simplices possident bona ejus.* Contra simplex bonum oppositum recipiet, *ibid.* Simplicitatem ridens fratris sui Stylita Edessenus, quomodo a Deo punitus fuerit, II, 255, 1, 2.

Simplicitas in Scripturæ expositione sectanda, V, 13, 2.

3° Simplicia medicamenta quam salutaria. X, 2, 1, 2, 272, 2.

SIMPLICIUS (S.). S. Simplicius christianus factus egregius evasit sculptor, et deinde martyr, X, 297, 2.

SIMPLICIUS episcopus. Simplicii episcopi uxor quomodo suam integritatem probaverit, XIII, 46, 1.

SIMUL. Simul quomodo sint omnia a Deo creata, X, 499, 2 et seq.

SIMULACRUM. Simulacrum proprie quid sit, et unde dicatur : ecclesiastico usu in malam partem capitur, XVII, 324, 1 et seq. *Vide* IDOLUM).

SIMULARE, SIMULATIO, SIMULATOR. Simulatio imprimis Deo displicet, V, 329, 1. Simulatores iram Dei provocant, *Job*, 680, 2. Simulata amicitia est duplex inimicitia, XII, 83, 1 (*Vide* HYPOCRISIS). Simulatores amicitiæ unde dignoscantur, VI, 321, 1. Simulare norunt hæretici. XIX, 300, 1. Simulare an liceat aliquando, XVIII, 529, 1. Judaismum simulare non licuit apostolis, 530, 1. Simulare fugam in bello licet, III, 49, 1.

SIMULTAS. Simultas plerumque sectionem in duas partes causatur, X, 177, 2.

SINÆ. Sinarum extremorum Orientis populorum conversio ab Isaia prædicta, idque variis argumentis probatur, XI, 587, 2 et seq.; XIV, 19, 2. Eos Isaias vocat *Sinim*, esto ejus ævo hoc nomen non habuerint, XIV, 19, 2. Eorum situs, XI, 587, 2. Quomodo dici possint terra Australis, *ibid.* Cur præ aliis gentibus eos nominet Propheta, *ibid.* Eorum numerositas et urbium copia, *ibid.* Sunt humani et dociles, 588, 1. Item opulentissimi, *ibid.* Sinæ in funere suorum, magistratu ad aliquot annos se abdicant, XII, 678, 1. Annos consignant per annos regis eo tempore regnantis, 475, 2. Tunicis solum se accingunt et femoralibus carent, XVIII 263, 2. Sinæ in conviviis aquam calidam bibunt, X, 81, 1. Non peregrinantur, 82, 1. Laudant viduas univiras. XIX, 239, 1. Puellas domi continent, 245, 1. Quomodo manum daturi Evangelio, XI, 588, 1. Sinensium conversionem maxime impediunt Christianorum quorumdam vita, XII, 279, 2.

Regis Sinarum annuus census, XI, 588, 1. Reges Sinarum inaccessi sunt, *ibid.* Sinarum reges etiamnum per cortinas loquuntur et responsa dant, IV, 250, 2. Neque se conspici sinunt, 365, 1, 2.

SINAI. Sina quid hebraice significet, XVIII, 556, 1. Sinai qualis mons, unde dictus, in eo octo mirabilia contigerunt, I, 451, 1. In monte Sina quam gloriosum se Deus exhibuerit, XIV, 251, 1. Ardebat cum in eo lex ferretur, XIX, 505, 2. Quomodo sit conjunctus Jerusalem, XVIII, 556, 2. In quo ambo conveniant, *ibid.* Is typum gessit montis Sion in quo data est lex nova in Pentecoste, XIV, 244, 1, 2. In quo Ecclesiæ opponatur, XIX, 505, 1, 2.

SINAPIS. Sinapis granum non est minimum seminum, XV, 328, 2. Ejus proprietates, 329, 1. Sinapis typus est Christi et Sacramentorum, XVIII, 363, 1.

SINCERITAS, SINCERUS. Sinceritas est veritas, XVIII, 289, 2 : *Itaque epulemur, non in fermento veteri, neque in fermento malitiæ et nequitiæ; sed in azymis sinceritatis et veritatis*; 678, 1 : *State ergo succincti lumbos vestros in veritate.* Sincerum tria diversa denotat, XX [illegible], 1 : *Hanc ecce vobis, charissimi, secundam scribo epistolam, in quibus vestram excito in commonitione sinceram mentem.* Sinceritas lacte denotatur, 277, 2 : *Deponentes igitur omnem malitiam, et omnem dolum, et simulationes, et invidias, et omnes detractiones, sicut modo geniti infantes, rationabile, sine dolo lac concupiscite, ut in eo crescatis in salutem.* Sincerus est velut aurum mundum, V, 372, 1 : *Non inveniet fraudulentus lucrum : et substantia hominis erit auri pretium.* Vocari potest purus, mundus, limpidus, VI, 102, 2 : *Perversa via viri aliena est : qui autem mundus est, rectum opus ejus.* Sinceritas Deo et hominibus placet, V, 470, 2 : *Abominatio Domini cogitationes malæ; et purus sermo pulcherrimus firmabitur ab eo*; Job, 263, 1. Sincerus a Deo benedicitur, V, 337, 1. Sinceritas in ministris regibus placet, 470, 1. Sinceritas Christianos decet, XX, 472, 1, 2.

SINDON. Sindon ab hebræo *Sadin* derivari videtur, VI, 514, 2. Quid proprie sit, *ibid.* Est pannus lineus subtilis, dictus a Sidone Phœniciæ urbe, ubi primum confecta, VI, 514, 2; XV, 639, 2. Sindones Judæarum quales, XI, 141, 1. In sindone munda Christus sepelitur, ea Taurini asservatur, XV, 618, 1.

SINGULARIS, SINGULARITAS. Singulus et singularis, est solus et separatus, XV, 680, 1. Singularitas in cœtu et societate sit fugienda, X, 144, 2. In monasteriis est odiosa, IX, 396, 2. Singulares in Religione quam noxii, XXI, 400, 1, 2.

SINISTER. Sinistra an dextra sit potior, V, 87, 1. Sinister locus non videtur dextro honoratior, XIX, 101, 2. Sinistræ symbola, V, 87, 2. Ipsa adversitatem, inimicos, crucem et ignominiam denotat, 126, 1; 127, 2. Typus est infelicitatis et adversitatis, VI, 346, 1. Sinister locus est dæmonum, dexter beatorum, XII, 573, 2.

SINUS. 1° Sinus vocatur vas cavum in quo sortes jaciuntur, V, 518, 2. Sinus circum altare erat in imo ad excipiendum victimarum sanguinem, XII, 825, 1; 827, 2.

2° Sinuare et sinus quid metaphorice significent, XX, 387, 1. Sinus per cor denotatur, X, 73, 2.

Quomodo in sinu Patris dicatur esse Dei Filius, XVI, 313, 2.

In sinu Christi cur Joannes recubuerit, XX, 499, 1, 2.

Sinus Abrahæ quid sit, cur sic dictus, et ubi situs, XVI, 222, 1 et seqq. Sinus Abrahæ et altare dicitur locus felicitatis animarum, XX, 148, 2.

SION. 1° Sion proprie significat superioris urbis partem in qua erat templum et arx David, XIV, 93, 2. Erat in Jerusalem ad austrum, XIV, 528, 1, 2. Cur vocetur arx, 255, 1. In eo erat arx David, XIV, 528, 1, 2. Sion mons duplex fuit, unus in Jerusalem, alter idem cum monte Hermon, IX, 634, 2. Sion mons in Jerusalem caput regni populi Judaici, *Psalm.* I, 485, 1. Sion cur vocetur turris gregis metonymice, XIV, 99, 1, 2. Sion arx quando a Juda Machabæo obsideri cœpta, quando capta, IV, 432, 2; 433, 1. Sion plorans quomodo manum expandat, XII, 366, 1.

2° Sion figura Ecclesiæ, III, 451, 1, VI, 236, 2; XVIII, 558, 2; XIX, 506, 2; XX, 268, 2, *Psalm.* II 78, 1. Sion typus Ecclesiæ tum militantis, tum triumphantis, XVIII, 558, 2. Sion hebraice significat speculam, titulum, siccitatem; et hæc tria Ecclesiæ accommodantur, XI, 709, 1. Sion anagogice cœlum significat, XXI, 269, 1. Sion in qua vidit Joannes Agnum stantem quid significet, XXI, 268, 2. Per Sion Isaias et alii Prophetæ nunc pios et fideles Judæos intelligunt, nunc incredulos et impios, XI, 589, 2. Quomodo Sion in judicio redimenda sit, 118, 2.

3° Sion mons sanctus dicitur ob quatuor causas, XIV, 444, 1. Quæ in eo contigerint, *ibid.* In Sion firmatus est cultus Dei per templum, IX, 630, 1. In Sion Christus Ecclesiam inchoavit, uti Salomon in eo corporale templum ædificavit, XIV, 96, 1, 2. De Sion quomodo lex Evangelii egressa sit, 97, 1.

SIRACH, SIRACIDES, *vide* JESUS filius Sirach senior, et JESUS filius Sirach junior.

SIREN. Vox *Siren* unde dicatur, XIV, 71, 1. Sirenum fabula quid significet; fuerunt ipsæ partim volucres, partim virgines, *ibid.* Ubi habitaverint, has Ulysses cur declinaret, *ibid.* Sciebant et plangere, *ibid.* Sirenum fabula moraliter exposita, V, 132, 1. Siren describitur, huic comparatur dæmon, XI, 282, 2. Siren figura voluptatis, XXI, 327, 1, 2. Sirenes concupiscentiarum symbolum, IX, 518, 1. Item meretricis typus, VI, 136, 2. His mulieres sunt similes, XIII, 342, 2. Sunt item invidorum symbolum, IX, 412, 2.

SISINANDUS. Sisinando episcopo Compostellano moriente audita vox angelorum, XIII, 143, 1.

SISINNIUS (S.). S. Sisinnii diaconi martyris in tormentis et afflictionibus gaudium, XXI, 55, 1.

SISINNIUS alius. Sisinnius est a Theodora conjuge Christo assertus, XVIII, 306, 2; XXI, 55, 1.

SISINNIUS Novatianus. Sisinnius Novatianus episcopus a fidelibus quod esset homo mollis, reprehensus fuit, XX, 101, 1, 2.

SISOE. Sisoe in capillitio quid sit, II, 126, 1.

SISOIS abbas. Sisois abbatis orantis fiducia de petitorum impetratione, XII, 140, 2, 2; XX, 41, 1. Cum confidentia Deum pro discipulo oravit, V, 284, 2.

SISTERE. Sistere in via virtutis, est deficere, XVIII, 333, 1, 2.

SIZYPHUS. Sizyphi fabula moraliter exposita, IX, 385, 1.

SITICINUM. Siticinum instrumentum proprium erat eorum qui ad sitos, id est mortuos, canebant, XII, 305, 1, 2. Ejus forma, *ibid.*

SITIS. 1° Sitis acrius cruciat quam fames, IV 330, 2; X, 81, 1. Siti ubi laboratur, laboratur et fame, IV, 340, 2. Sitis facilius expletur quam fames, XV, 146, 1. Sitis toleratio cursum juvat, XI, 703, 1.

Sitis Christi in cruce qualis esset, XVI, 618, 2 et scq. Sitis Epulonis in flamma infernali, 224, 1.

2° Sitire et esurire, in spiritualibus, idem est, XVI, 404, 1. Sitis impiorum peribit, *Job*, 388, 2.

SITUS. Situs rectus gloriosum corpus decet, XVII, 60, 1, 2.

SIVAN. Sivan mensis nostro maio respondet, XII, 429, 2.

SIXTUS (S.) Papa I. S. Sixtus sub Valeriano et Decio martyrium passus, in crucem actus est, XVIII, 534, 2.

SIXTUS (S.) Papa III. Tres libelli sub nomine S. Sixti Pontificis editi, sunt Pelagiani alicujus, XV, 429, 1; XVII, 376, 1.

SMARAGDUS. 1° Smaragdus unde dicatur : veteres quales fuerint, XXI, 388, 2. Æri affinis est et durus, ejusque sapor amarus, *ibid.* Ejus viror, X, 151, 2; 76, 1, 2; 388, 2. Ejus vires, XXI, 389, 2. E smaragdinis vasis olim potabatur, VI, 266, 2. Smaragdus est amuletum contra venena, 267, 1.

2° Smaragdus quid symbolice designet; X, 151, 2. Smaragdus gemma in rationali pontificis significat Judam Patriarcham, et Joannem Evangelistam ob virginitatem virentem, I, 681, 2. Ei passio Christi accommodatur, XXI, 96, 1; 389, 1. Per eum Dei misericordia repræsentatur, 97, 1. Item Dei et creaturarum in ipso visio, 97, 2. Pudicitiæ symbolum est, 39, 2.

SMILAX. Smilax sive volvola quæ herba : duæ ejus sunt species, XIV, 168, 1.

SMYRNA. Smyrna est urbs Ioniæ in Asia, ejus elogium, XXI, 47, 1, 2. Smyrna Græcis item myrrha dicitur, *ibid.*, 2.

SOBA. Soba ubi sita, III, 448, 2. Jure divino erat Judæorum, ideoque juste eam invasit David, *ibid.*, 2.

SOBE. Sobe mater fuit S. Elisabethæ, XVI, 97, 1.

SOBNA. Sobna præpositus templi quis fuerit juxta Hebræos, XI, 341, 1. Superbia et arrogantia peccavit, *ibid.*, 2. An fuerit summus pontifex, vel certe ex dignioribus sacerdotibus, *ibid.* Verisimile est eum non fuisse summum pontificem, *ibid.* An idem sit cum Sobna, qui fuit præfectus aulæ, et Ezechiæ œconomus, *ibid.* Cur gallo gallinaceo comparetur, 342, 1. Ad Sennacherib fugiens ab eo male habitus, 341, 2. Ei Eliakim subrogatus, 342, 2.

SOBRIETAS, SOBRIUS. 1° *Sobrietas in mensa et a quibus præsertim sectanda*, X, 124, 1 : *Utere quasi homo frugi his quæ tibi apponuntur, ne cum manducas multum, odio habearis;* 125, 2 : *Cessa prior causa disciplinæ; et noli nimius esse, ne forte offendas. Et si in medio multorum sedisti, prior illis ne extendas manum tuam, nec prior poscas bibere. Quam sufficiens est homini erudito vinum exiguum! et in dormiendo non laborabis ab illo, et non senties dolorem.* Sobrietas sectanda est carnem domare volenti, XVIII, 336, 1 : *Castigo corpus meum, et in servitutem redigo, ne forte cum aliis prædicaverim, ipse reprobus efficiar.* Sobrietas convivis ac conjugibus maxime nuptiarum die ac alias, dum generationi vacant, commendata, IV, 300, 2 : *Cumque omnes dixissent : Amen, accesserunt ad convivium; sed et cum timore Domini nuptiarum convivium exercebant.* Sobrietas præcipue decet principes, VII, 352, 1, 2 : *Beata terra cujus rex nobilis est, et cujus principes vescuntur in tempore suo, ad reficiendum et non ad luxuriam.* Adolescentibus summo est ornamento, XIX, 330, 2 : *Juvenes similiter hortare, ut sobrii sint.* Sobrietas et continentia senibus quam sint necessariæ, 328, 2 : *Tu autem loquere quæ decent sanam doctrinam : senes ut sobrii sint, pudici, prudentes, sani in fide, in dilectione, in patientia.* Sobrietas in mensa principis servanda, VI, 175, 1 : *Quando sederis ut comedas cum principe, diligenter attende quæ apposita sunt ante faciem tuam : et statue cultrum in gutture tuo, si tamen habes in potestate animam tuam.* Qualis sobrietas christianos deceat, XX, 259, 1, 2 : *Propter quod succincti lumbos mentis vestræ, sobrii perfecte sperate in eam quæ offertur vobis gratiam, in revelationem Jesu Christi.*

2° *Sobrietatis effectus et commoda*, VI, 45, 1; 206, 1; X, 127, 2 et seq. : *Somnus sanitatis in homine parco : dormiet usque mane, et anima illius cum ipso delectabitur.* Sobrius somnum habet facilem, et humores corporis bene temperatos, et stomachi et intestinorum quietem, 128, 1. Gaudet etiam in conscientia, 127, 2. Sobrietas hominem ditat, VI, 113, 2; 114, 1 : *Qui diligit epulas in egestate erit; qui amat vinum et pinguia, non ditabitur.* Sobrietas est longæva, cur, XIII, 12, 2. Est mater sanitatis, sanctitatis, sapientiæ et castitatis, IX, 80, 1; X, 266, 2 et seq. : *Noli avidus esse in omni epulatione, et non te effundas super omnem escam. In multis enim escis erit infirmitas, et aviditas appropinquabit usque ad choleram. Propter crapulam multi obierunt : qui autem abstinens est, adjiciet vitam.* Est mater sapientiæ ob tres causas, XIII, 12, 2 et seq. : *Post dies autem decem, apparuerunt vultus eorum* (puerorum) *meliores et corpulentiores præ omnibus pueris qui vescebantur cibo regio..... Pueris autem his dedit Deus scientiam et disciplinam in omni libro et sapientia : Danieli autem intelligentiam omnium visionum et somniorum.* Sobrietas mater vigiliæ et castitatis, XX, 390, 2 : *Sobrii estote, et vigilate, quia adversarius vester diabolus tanquam leo rugiens circuit quærens quem devoret.* Sobrius et vigilans græce idem sonat, XIX, 328, 1, 2. Per sobrietatem Judith caput Holophernis obtruncavit, IV, 843, 1 (*Vide* CIBUS, COMESTIO, CONVIVIUM).

3° Sobrietas sæpe capitur pro animi sanitate, XIX, 275, 1 : *Non enim dedit nobis Deus Spiritum timoris : sed virtutis, et dilectionis, et sobrietatis.* Sobrietatis verba quomodo Paulus se loqui diceret, XVII, 421, 2 : *Hæc loquente eo, et rationem reddente, Festus magna voce dixit : Insanis, Paule; multæ te litteræ ad insaniam convertunt. Et Paulus : Non insanio, inquit, optime Feste, sed veritatis et sobrietatis verba loquor.*

SOCER. Cum socero quare non sit ineundum consilium, X, 250, 1; 251, 2.

SOCIALIS. Socialis vitæ varia commoda et laudes, I, 467, 1; VI, 347, 2 et seq.

SOCIATIO. Sociatio fidelium Ecclesiam integravit, XIV, 355, 1, 1.

SOCIETAS. 1° *Societatis bonum quod*, VII, 175, 1, 2 : *Melius est ergo duos esse simul, quam unum : habent enim emolumentum societatis suæ.* Illius effectus, *ibid.* Societatis et amicitiæ utilitas, 178, 2 : *Si unus ceciderit, ab altero fulcietur : væ soli, quia cum ceciderit non habet sublevantem se.* Societatis apologus, 180, 1, 2 et seq. Illius exempla, *ibid.*

2° *Societatis inter homines fons, natura et momentum.* Societatis fons est SS. Trinitas, VII, 182, 1. Societas hominum in ratione rectitudinis consistit, VI, 102, 2. Societas concors stat, discors dissipatur, V, 582, 2 : *Frater qui adjuvatur a fratre, quasi civitas firma; et judicia quasi vectes urbium.* A societate pendet salus et damnatio æterna hominis, V, 394, 2 : *Qui cum sapientibus graditur, sapiens erit : amicus stultorum similis efficietur.*

3° *Societatis cum bonis utilitas*, III, 317, 2 : *Videntes autem omnes qui noverant eum* (Saülem) *heri et nudiustertius, quod esset cum prophetis, et prophetaret, dixerunt ad invicem : Quænam res accidit filio Cis? Num et Saül inter prophetas?* 388, 2 : *Misit ergo Saül lictores, ut raperent David : qui cum vidissent cuneum prophetarum vaticinantium et Samuelem stantem super eos, factus est etiam Spiritus Domini in illis, et prophetare cœperunt etiam ipsi.* A societate proborum se segregare noxium est, V, 282, 1 : *Memoria justi cum laudibus, et nomen impiorum putrescet.* Societas bona parum prodest reprobis, XV, 519, 1, 2 : *Tunc duo erunt in agro : unus assumetur, et unus relinquetur; duæ molentes in mola; una assumetur, et una relinquetur.*

4° *Societas impiorum quam noxia sit;* IX, 220, 1 : *Discede ab iniquo, et deficient mala abs te:*

379, 1 : *Quis miserebitur incantatori a serpente percusso, et omnibus qui appropiant bestiis? et sic qui comitatur cum viro iniquo, et obvolutus est in peccatis ejus;* 384, 1 : *Qui tetigerit picem, inquinabitur ab ea; et qui communicaverit superbo, induet superbiam;* 584, 1, 2 : *Cum stulto ne multum loquaris, et cum insensato ne abieris. Serva te ab illo, ut non molestiam habeas, et non coinquinaberis peccato illius;* X, 351, 1 : *Filii abominationum sunt filii peccatorum, et qui conversantur secus domos impiorum.* Magis est noxia quam sit salutifera societas bonorum, IX, 584, 2.

Societas leonina quæ dicatur, 262, 1.

5° *Societas bonorum inter fideles quæ sit*, XX, 520, 2; *Quod vidimus et audivimus, annuntiamus vobis, ut et vos societatem habeatis nobiscum, et societas nostra sit cum Patre, et cum Filio ejus Jesu Christo.* Societas in pœna ad quid prosit, 396, 2 : *Sobrii estote, et vigilate, quia adversarius vester diabolus tanquam leo rugiens circuit, quærens quem devoret : cui resistite fortes in fide : scientes eamdem passionem ei, quæ in mundo est, vestræ fraternitati fieri.*

6° Societas hominis cum Deo unde fiat, XX, 521, 1, 2.

SOCIETAS JESU. Societas Jesu qua occasione hoc nomen acceperit, XVIII, 250, 2. Ejus instituti breviarium et summa, 459, 2. Societatis Jesu elogium, XVII, 249, 2. Paucos probatos admittit, noxios dimittit, XI, 228, 2. In Societate Jesu quid maxime mirandum, IX, 390, 1. Tribus rebus maxime est promovenda, XII, 288, 2. Eam tria maxime conservant, XV, 150, 2. Quamdiu exagitabitur, florebit, XII, 127, 1, 2. Jubetur omnia sua munia exercere gratis, XV, 259, 2, In ea peccans potest ad superiorem deferri, et ad hoc quilibet juri famæ suæ cedit, XV, 409, 1. Quæ hujus rei sit ratio, *ibid.* Societatis Jesu collegia quantum Belgio profuerint, XX, 297, 2 et seq. Societatis Jesu charitas in exteris gentibus convertendis, II, 194, 2. Ad eam apostrophe et adhortatio ut in cœpto simili opere pergat, *ibid.* Ejus Patres ad Indiam navigantes, genu flexo in littore orando sibi invicem valedicunt, XVII, 376, 2. Societatis Jesu homines Ecclesiam contra antichristianos in fine sæculi maxime propugnaturos S. Teresia prædixit, XXI, 224, 1. An in *Apocalypsi* sint præsignati, 72, 1.

SOCINIANI. Sociniani docent Christum non fuisse Deum, sed sua sancta vita meruisse ut vocaretur Deus, XXI, 133, 1.

SOCIUS. Socii et amici converti incipientem oppugnant, IX, 91, 2. Socii affricant sociis bonitatem vel malitiam, XX, 325, 1. Eorum vitia facile addiscimus, 383, 2, 384, 1. Socii mali hominem malum reddunt, VI, 168, 2. Socii mali cavendi ut leones, X, 28, 2. Socio non est irroganda injustitia, 358, 2 (*Vide* AMICITIA, CONSORTIUM, SOCIETAS).

Socii Gog sunt filii vel nepotes Japhet, XII, 765, 2,

SOCORDIA. Socordia et languor in nervis unde oriatur, XIX, 502, 1.

SOCRATES. 1° Socrates Deum e mundi fabrica discere studuit, XVIII, 51, 1. Ejus de idolis et de idololatris dictum, XIII, 377, 1. Salutare solem orientem solitus fuit, XIV, 309, 1. Genium familiarem habuit, XVIII, 319, 2.

2° Socrates moralis philosophiæ cultor fuit, IX, 4, 1, 2. Suos ad ethices studium incitabat IX, 129, 2. Quam e studiis voluptatem caperet, XII, 33, 1. Quid suos doceret, XIX, 330, 2. Dicebat se unum scire, quod nihil sciret, XIX, 187, 1. Curiosos abhorrebat, IX, 129, 2; XIX, 129, 2. Cum sophistis congrediens, fuga se subduxit, X, 262, 1. Quare vocatus ab Aristophane nugarum antistes, XIV, 309, 1.

3° Socrates erat natura fur et incontinens, sed naturam correxit, XIX, 187, 2. Ejus forma erat alia quam mens, XVII, 394, 2. Vultu visus impudicus, arte et virtute naturam vicit, IX, 542, 1. Semper eodem erat vultu, X, 24, 1. Mulierum illecebras parvi fecit, 372, 2.

4° Ejus modestia et continentia in cibo, XIX, 167, 1. Fuit frugalitatis cultor eximius, X, 124, 2. Ejus de abstinentia gnomæ, XIII, 14, 1. Ejus dictum de ebrietate, 342, 2.

5° Socratis invicta patientia in adversis et injuriis, I, 671, 1; VI, 14, 2; IX, 9, 1; XII, 264, 1; XV, 173, 2; XVIII, 217, 2; XX, 29, 1. Quam esset in adversis constans, XII, 165, 1. Suæ Xantippis jurgiis tolerantiam discebat, VI, 18, 2; 104, 1; 345, 1.

6° Socrates cur in Areopaga ducentis octoginta sententiis damnatus sit, XVII, 322, 2. Pro divinitatis unitate occubuit, IX, 9, 1. E carcere fugere noluit, XVII, 313, 1. Omnis terra ei patria erat, XV, 84, 1. Inter vincula philosophatus est, XIX, 278, 1. Ejus in morte constantia, XIX, 309, 2. Ejus salus desperata, quia idola coluit, et alias pæderastia infami, juvenes corruperit, XVIII, 52, 1, 53, 1.

SOCRUS. Socrus S. Petri febricitans a Christo curata illico surrexit, XV, 229, 1.

SODALIS, SODALITAS. 1° *Sodalitas pro congregatione.* Sodalis dicitur quasi edalis, X, 247, 2. Sodales sunt qui ejusdem sunt collegii et congregationis, *ibid.* Sunt alii ab amicis, *ibid.* Sodalitatibus præest beata Virgo, V, 208, 1. Sodalitas Confalonis Romæ a S. Bonaventura est erecta, 208, 2. Per sodales suos beata Virgo mira in Ecclesia operatur, 256, 2. Sodalitas martyrum in Japonia instituta in nupera persecutione Christianorum, XIX, 464, 1. Sodalitas tam sancta nulla est, quæ non habeat suum nævum, XVII, 67, 2.

2° *Sodalis pro socio.* Sodales sponsi in *Cantico* quinam, VII, 506, 1, 2. Sodalitatis nequam incommoda, XIV, 376, 1. Sodales mali quam sint noxii, V, 36, 2; 40 2. Sodalitas pravorum cavenda, *Psalm.* I, 107, 1, 2 (*Vide* CONSORTIUM, SOCIETAS).

SODOMA, SODOMITÆ. 1° Sodomorum clamor quid sit, I, 223, 2. Sodomitæ ex deliciis crudeles evasere, XIII, 599, 2. Sodoma cur dicatur soror minor Jerusalem, XII, 618, 1. Ejus peccata quinque, 518, 2. Sodomitarum fuit quintuplex peccatum, I, 191, 1. Sodomitæ non ob solam luxuriam excisi, IX, 461, 1. Quomodo cœlitus puniti, XX, 662, 2. Quomodo percussi cæcitate, I, 228, 2. Quid hic cæcitas tropologice significet, 229, 1. Sodomæ conflagratio magis bonitati quam iræ Dei tribuenda, VIII, 504, 2. Sodomæ incendium quam horrendum fuerit, XX, 448, 2; XXI, 287, 1. Sodomiæ excidium quale, *Job*, 393, 2. Sodomitarum et Hierosolymorum excidia inter se comparantur, XII, 410, 2. Sodoma sepulta jacet, 618, 1. Sodomitæ puniti hic et in futuro, XIV, 166, 2. Omnes impœnitentes mortui sunt, I, 231, 2. An omnes ad ignem æternum transmissi, XX, 662, 2; 663, 1. Omnes Sodomorum incolæ ad inferos damnati, 449, 1.

Sodomitas quomodo et quando reducet Deus, cum omnes igne cœlesti consumpti sint, XII, 620, 2; 621, 1. Sodomæ restitutio quando promittatur, XIII, 643, 2.

2° Sodomæ nomine cur dicatur Judæa et Jerusalem, XI, 111, 1, 2; XX, 229, 2. Sodoma vocantur omnes Gentes, XII, 621, 1. Sodomam fugere, quid sit tropologice, I, 230, 1.

SODOMIA. Sodomia quam infame et probrosum scelus, XX, 448, 2. Sodomia non tam grave scelus est quam infidelitas, hæresis, blasphemia, sacrilegium, desperatio, odium Dei, etc., XV, 265, 2. Sodomiæ pœna etiam veteribus fuit ignis, I, 231, 1.

SOL. 1° *Solis nomen, creatio, natura, magnitudo, cursus.* Sol ita dictus, eo quod solus luceat, IV, 270, 1; X, 389, 1, 2; XIV, 607, 1; XV, 117, 1. Sol hebraice triplex habet nomen, X, 388, 1. Sol cur dicatur ἥλιος, XVII, 329, 2. Cur vocetur cœli terræque filius, IV, 354, 1. Sol est unus solus, X, 389, 1. Solis ortus est quarti diei opus, *Job*, 714, 1. In qua cœli parte sit productus, I, 59, 1. Solis proprius locus, VII, 38, 1. An sit animatus, 44, 2. Eum vivere censebant Platonici, XVI, 435, 1. De eo variæ veterum opiniones, X, 392, 2. Multi censuerunt eum esse igneum, 392, 2; 393, 2. De eodem poetarum figmenta, IV, 391, 1. Eum fingebant nonnulli vespere emori, et in exortu novum fieri, XII, 562, 2. Tria in sole admiranda, lux, calor, velocitas, X, 388, 1. Ejus ardor similis fornaci, 391, 2. Ejus fulgor, 392, 1. Sol radiis suis coronatus quasi mitra, IV, 337, 1, 2. Ejus pennæ sunt radii, cur, XIV, 609, 1. Oriens radius expandit in figuram avis, *ibid.* Ejus elogia ex Plinio, 607, 1. Ejus elogia ex Patribus, *Job*, 729, 1. Sol est vas admirabile, *ibid.* Quomodo sit mundi cor, XII, 754, 1. Est quasi oculus cœli, IV, 390, 2. Ei comparatur oculus Dei, IX, 608, 1. Non penetrat profundum abyssi, *ibid.* Ejus puritas, splendor, descriptio, X, 389, 1. Mane apparet pulcherrimus, V, 116, 2. Sol trinus et unus quomodo, XIV, 607, 1. Ejus proprietates describuntur, XXI, 36, 1 et seqq. Ejus calor, pulchritudo, fecunditas, elogia et aliæ proprietates, X, 389, 1.

Solis quanta sit magnitudo et distantia a terra, I, 60, 2; IX, 608, 1, 2; X, 389, 1, 394, 1; XXI, 36, 1. Quatuor millionibus milliarium a terra distat, XII, 443, 2. Habet formam sphæricam, X, 382, 2. Ejus cursus velocitas, gyratio, efficacia, 389, 1; 392, 1. Quotidie gyrat et movetur per meridiem ad aquilonem, 39, 1, 2. Ejus motus ad austrum et aquilonem quo sensu intelligatur, 40, 1. Illius motus duplex est, 41, 1. Ejus intensus cursus, V, 117, 1. Quanta ejus velocitas, XIV, 609, 1. Sol in cursu anhelat, VII, 35, 2. Sol quantum viæ spatium qualibet hora conficiat, X, 31, 1. Sol occumbens videtur in mare mergi, VV, 672, 2. Cur dum est in signis borealibus, videatur declinare ad austrum, indeque reflecti ad aquilonem, VII, 39, 2.

2° *Sol ad quem finem creatus.* Illius utilitas, VII, 38, 2. Quomod sit in signum, I, 59, 2. Signat dies et loca, VIII, 621, 2. Sol cur dicitur factus in potestatem diei, et luna in potestatem noctis, *Psalm.* II, 402, 1. Quomodo tempora et anni partes ostendat, X, 394, 1, 2. Solis et laboris nexus, *Job*, 695, 2. Sua luce fugat serpentes et feras noxias, XIV, 610, 2. Quomodo sit in ejus pennis sanitas, 610, 1, 2. Est imago Dei, et divinitatis thesauros omnibus creaturis communicat, X, 388, 2. Non est causa cur unus dies et annus sit altero excellentior, 168, 1; 170, 1. Sol nihil videtur proferre nisi cum luna sociatus, XXI, 236, 1. Sol oriens quid mane hominibus inclamet, V, 116, 2. Quid ortu suo hominibus precetur, X, 388, 1. Excitat omnes ad Deum laudandum, 375, 1. Inter alia est a Deo creatus ut omnia ejus opera homini conspicua faciat, *ibid.* Sol præcipue gloriam Dei prædicat, X, 388, 1; *Psalm.* I, 105, 1. Eo oriente et occidente, barbari Deum adorare solebant, XVII, 151, 2.

3° *Solis vicissitudines.* Solis variæ obtenebrationes, *Job*, 223, 2. Quando et quomodo defectum patiatur, IX, 496, 1. Hinc patet eum non esse Deum, *ibid.* Ejus vicissitudo quintuplex, XX, 68, 1. Solem obtegunt agmina locustarum, XIII, 495, 1. Dupliciter tenebras et umbram creat, XX, 67, 1. Habet quoque suam parallaxin, *ibid.*

4° *Varia facta miraculosa quæ circa solem contigerunt.* Sol sanctorum vocibus obedivit, *Job*, 223, 1, 2. Sol stetit et luna pugnante Josue contra Amorrhæos, XIV, 259, 1. Sol stare jussus a Josue instinctu Dei, X, 468, 2 et seq. Sole stante, steterunt reliqui cœlestes orbes, III, 63, 1, 2; X, 469, 1, 2. Idque sub occasum, X, 469, 2. Tempus tunc non fuit, sed duratio, III, 63, 1, 2. Per quot horas steterit, X, 469, 2. Solem tacuisse, id est pythagorice non cecinisse in solstitio Josuano fabulatur R. Salomon, III, 63, 1, 2.

Sol bis miraculose stetit, non ter, IV, 101, 1, 2. Sol simul et umbra in horologio Achaz retrocessit, XI, 473, 2. Non tamen decem horis, sed quinque, 474, 2. Qua diei hora id factum, 475, 2 (*Vide* HOROLOGIUM).

Signa in sole quæ visa sunt paulo ante ortum Christi, XIV, 332, 2. Sol nascente Christo clarior solito videtur eluxisse, XVI, 64, 1. In passione Domini quomodo sit obscuratus, XIV, 332, 2. Est, moriente Domino, toto orbe obscuratus, XV, 626, 2 et seq. Sol meridie occidit Judæis in passione Christi, XII, 126, 2. Citius ortus videtur, Christo resurgente, XV, 644, 2. Soles tres apparuere anno Christi quinquagesimo primo, et simul omnes in eumdem orbem coierunt, XVII, 4, 2.

5° *Varii honores a variis populis soli exhibiti.* A nonnullis populis habitus est ut Deus, X, 375, 1. Solem ut numen colebant Persæ, IV, 205, 2; X, 389, 2; XII, 563, 1. Eum coluere et Ægyptii, XII, 563, 1. An cultus in Hammone, 546, 2. Solis hieroglyphicum apud Ægyptios quod esset, 282, 2. Sol pingebatur ab Heliopotanis quasi avis oriens et occidens, unde nata est fabula de phœnice, cur, XII, 722, 2. Ægyptii eum vocarunt phœnicem, cur, XIV, 609, 1. Sol est Moloch et rex stellarum, XIII, 591, 1, 2. Quomodo sol a Gentibus coleretur, XXI, 37, 1. Solem orientem adorabant Gentes, XII, 562, 2. Eum et lunam veteres colebant, XIV, 275, 1. Eum Romani salutabant, X, 375, 1. Solem et lunam colebant Galatæ ante Christi notitiam, XVIII, 552, 1. Cur Æthiopes ei maledicant, IX, 503, 1, 2. Eum Manichæi adorabant, et censebant esse navim triangulam, X, 392, 1; XIV, 607, 2.

6° *Soli in fine mundi quæ eventura.* Quomodo ante urbis excidium sit obscurandus, XV, 513, 2. Sol et luna quomodo erubescent, XI, 363, 1, 2. Sol et luna et stellæ an revera in die judicii obscurandæ, XIII, 523, 1. Et unde illa obscuritas ventura, *ibid.* Allegorice id de Christo, beata Virgine exponitur, *ibid.*, 2. Et tropologice, *ibid.* Sol in fine mundi futurus est niger instar sacci nigri, quæ ejus obscuritatis ratio futura, XXI, 155, 1. Sol in die judicii septuplo erit clarior quam nunc, XI, 421, 1. An in fine mundi sit annihilandus et alius creandus, IX, 497, 1. Solem novum quomodo faciet Deus in resurrectione, I, 59, 1.

7° *Quarum rerum sol sit typus et figura.* Sol est symbolum Dei, V, 117, 1; XVII, 328, 2; XIX, 352, 1, 2. Sol pater luminis Deum optime repræsentat, XX, 64, 2. Est imago divinæ voluntatis, XXI, 37, 1. Symbolum est divinitatis et Dei justitiæ, X, 29, 1. Item æternitatis, justitiæ et veritatis, 389, 2. Sol beatorum est Deus, XII, 456, 2.

Sol typus est Christi, X, 390, 1; XVIII, 224, 2. Sol oriens Christus est, XIV, 389, 1, 2. Item sol justitiæ in primo suo adventu ob quinque analogias, XIV, 606, 2. Soli fulgenti cur assimiletur Christus, XXI, 35, 2; 36, 1. Sol oriens et occidens symbolum est Christi, XVII, 48, 2.

Sol est symbolum beatæ Virginis, X, 12, 1; 391, 1.

Sol typus est Ecclesiæ, XX, 436, 1 et seq. Terra, luna et sole in *Cantico* significatur initium, progressus et perfectio Ecclesiæ, VIII, 153, 1.

Sol typus est sancti et justi, X, 31, 1. Ejus proprietates justo adaptantur, *ibid.* Symbolum est sanctorum, 390, 1. Typus est S. Pauli, XIX, 310, 2.

Sol typus est sacerdotum, XV, 155, 1. Solis proprietates regi adaptantur, VI, 54, 2. Solis et principis analogiæ, XI, 548, 1, 2. Sol lucens et deficiens est typus regiæ benevolentiæ et indignationis, V, 499, 2. Sol item patrem repræsentat, VI, 72, 2. Item verum amicum, XIV, 608, 1.

Cur typus sit veritatis et virtutis, VII, 37, 2. Item ardentis charitatis et grandis beneficentiæ, X, 391, 1. Sol charitatis æstum significat, VII, 498, 1. Ejus apologus, id est velocis beneficentiæ, 41, 2. Solis ænigma, *ibid.*

Solis motus est vanitas, VII, 35, 2. Quot modis dicatur vanitatis speculum, 37, 1, 2.

SOLARIA. Solaria conscendera olim solebant orantes, cur, IV, 397, 1.

SOLARINUM. Solarini in Sicilia an Paulus fuerit aliquando, XVII, 439, 2.

SOLATIUM. Solatia qualia Deus det suis, XVIII, 237, 1. Ipsum in tribulatione expectandum longanimiter, XIX, 465, 2 (*Vide* AFFLICTIO, CONSOLATIO).

SOLDURII. Soldurii quales essent olim apud Gallos, XVI, 487, 2. Eorum quæ fuerit in Gallia societas, XVIII, 464, 1. Solduriorum laus, III, 437, 1.

SOLERS, SOLERTIA. *Solers* vox unde derivetur, XV, 209, 2. Solertia iniqua et laudabilis quæ sit, IX, 530, 1 : *Est solertia certa, et ipsa iniqua. Et est qui emittit verbum certum enarrans veritatem.* Solertia reddit onus leve, V, 158, 1. Solertes a regibus ad magnas dignitates evehuntur, VI, 172, 2 : *Vidisti hominem velocem in opere suo? coram regibus stabit, nec erit ante ignobiles.*

SOLIDUS. *Solidus* vocatur integrum pretium, X, 70, 1.

SOLITUDO. 1° *Solitudinis elogia et bona*, I, 450, 1 : *Moyses autem pascebat oves Jethro soceri sui, sacerdotis Madian : cumque minasset gregem ad interiora deserti, venit ad montem Dei Horeb. Apparuitque ei Dominus in flamma ignis de medio rubi;* V, 521, 1, 2 : *Melior est buccella sicca cum gaudio, quam domus plena victimis cum jurgio;* VI, 116, 2 : *Melius est habitare in terra deserta, quam cum muliere rixosa et iracunda;* XII, 394, 1, 2 : *Sedebit solitarius, et tacebit : quia levavit super se. Ponet in pulvere os suum, si forte sit spes;* XIII, 313, 1 et seq. : *Propter hoc ecce ego lactabo eam, ducam eam in solitudinem, et loquar ad cor ejus;* VI, 52, 1, 2 : *Puer autem* (Joannes Baptista) *crescebat et confortabatur spiritu; et erat in*

desertis usque in diem ostensionis suæ ad Israel. Ejus deliciæ, XII, 82, 1 : *Quis dabit me in solitudine diversorium viatorum, et derelinquam populum meum, et recedam ab eis? quia omnes adulteri cœtus prævaricatorum.* In quam solitudinem ductus sit Israel a Deo, XIII, 312, 1.

Solitudo a peccato servat, *Job*, 736, 1 : *Quis dimisit onagrum liberum, et vincula ejus quis solvit? Cui dedi in solitudine domum, et tabernacula ejus in terra salsuginis, contemnit multitudinem civitatis, clamorem exactoris non audit : circumspicit montes pascuæ suæ, et virentia quæque perquirit.* Solitudo animæ puritatem juvat, IX, 520, 1 : *Ne oblecteris in turbis nec in modicis; assidua est enim commissio illorum.* Quam ea apta sit sapientiæ acquirendæ, I, 259, 2 et seq. : *Eo autem tempore deambulabat Isaac per viam quæ ducit ad puteum, cujus est nomen Viventis et Videntis, habitabat enim in terra australi. Et egressus fuerat ad meditandum in agro, inclinata jam die.* Ipsa est silentii mater, XI, 417, 1 : *Hæc dicit Dominus Deus sanctus Israel : Si revertamini et quiescatis, salvi eritis : in silentio et spe erit fortitudo vestra.* Est nidus animæ, *Job*, 577, 1 : *Dicebamque : In nidulo meo moriar, et sicut palma multiplicabo dies.* Mentem ad percipienda divina oracula disponit, XIII, 226. 2. Solitudinis amator cum Deo colloquitur, I, 630, 2 et seq. : *Erat autem species gloriæ Domini, quasi ignis ardens super verticem montis, in conspectu filiorum Israel. Ingressusque Moyses medium nebulæ, ascendit in montem; et fuit ibi quadraginta diebus, et quadraginta noctibus.* Solitudo quantum prosit ad bonum religionis, XIII, 316, 1.

2° *Solitudo quos præcipue deceat.* Solitudo pœnitentibus vere necessaria, XIII, 313, 1. Solitudo decet virgines, XI, 196 2. Solitudo viduarum dos, eisque commendatur, IV, 332, 2 : *Erat autem Judith relicta ejus vidua jam annis tribus et mensibus sex. Et in superioribus domus suæ fecit sibi secretum cubiculum, in quo cum puellis suis clausa morabatur.* Eam multi viri principes adamarunt, a curis regni secedentes, I, 450, 2.

3° *Solitudo spiritualis magis sectanda quam corporalis*, XIII, 314, 2. Solitudo mystice est abstractio mentis a rebus terrenis, XXI, 244, 2 : *Et mulier fugit in solitudinem, ubi habebat locum paratum a Deo, ut ibi pascant eam diebus mille ducentis sexaginta.* Quæ in ea observanda, 245, 2.

4° *Solitudinis pericula*, VII, 177, 1 : *Væ soli, quia cum ceciderit, non habet sublevantem se.* Solitudo incentivum est peccati, IX, 273, 2 : *Cum iracundo non facies rixam, et cum audace non eas in desertum; quoniam quasi nihil est ante illum sanguis; et ubi non est adjutorium, elidet*, 283, 1. Solitudo melancholiam parit, X, 281, 2 : *In abductione permanet tristitia, et substantia inopis secundum cor ejus.*

5° *Solitudinis aliæ [illegible]ceptiones.* Solitudo Gentilium quæ dicatur, XI, 590, 2. Solitudo Ecclesia cur dicatur, XIII, 312, 1.

SOLIUM. 1° Solia regum habebant olim rotas, erantque versatilia, XIII, 92, 2. De solio Salomonis fabula, IV, 361, 2. Solium iniquitatis quod dicatur ab Amos, XIII, 596, 2.

2° Solium est regis et Dei hieroglyphicum, XII, 143, 1. Solium Dei quale Isaiæ apparuerit, XI, 167, 2. Solium altitudinis locus sanctificationis quid sit, varie exponitur, XII, 143, 1. Solium Dei in cursu Cherubico quid symbolice designet, 511, 1. Solium David est regnum Christi, cur, *ibid.* Solium Christi in Ecclesia per vicarium suum Romanum pontificem, XI, 237, 1 (*Vide* THRONUS).

SOLLICITUDO, SOLLICITUS. 1° SOLLICITUDO DEI ERGA HOMINES. — Sollicitudo Dei et angelorum pro homine, IV, 282, 2. Sollicitus est Deus pro nobis alendis et vestiendis, XV, 202, 1 et seq. : *Nolite ergo solliciti esse, dicentes : Quid manducabimus, aut quid bibemus, aut quo operiemur? hæc enim omnia Gentes inquirunt. Scit enim Pater vester, quia his omnibus indigetis.* Sollicitudo Dei erga homines pulchra metaphora exprimitur, *Psalm.* I, 369, 1 : *Miserere mei, Deus, miserere mei, quoniam in te confidit anima mea. Et in umbra alarum tuarum sperabo, donec transeat iniquitas.*

II. SOLLICITUDO HUMANA. — 1° *Sollicitudo pro cura sedula et quidem in bonis.* Sollicitudo pastorum pro Ecclesia est suavis, XVIII, 498, 1 : *Præter illa quæ extrinsecus sunt, instantia mea quotidiana, sollicitudo omnium Ecclesiarum. Quis infirmatur, et ego non infirmor? quis scandalizatur, et ego non uror?* Talem habuit Paulus, XIX,

Sollicitudo continua bonorum operum est necessaria, XIX, 404, 2 : *Cupimus autem unumquemque vestrum eamdem ostentare sollicitudinem, ad expletionem fidei, usque in finem.* Sollicitudo cum Deo ambulandi quos effectus pariat, XII, 232, 1. Illa sollicitudo quid a nobis requirat, XIV, 134, 1 : *Indicabo tibi, o homo, quid sit bonum, et quid Dominus requirat a te : utique facere judicium, et diligere misericordiam, et sollicitum ambulare cum Deo tuo.* Etiam ad laicos et conjugatos spectat, 136, 1.

Sollicitudo acuit industriam quærendi rei bene conficiendæ modos, V, 428, 2 : *In omni opere erit abundantia, ubi autem sunt verba plurima, ibi frequenter est egestas.*

2° *Sollicitudo pro cura inquieta et nimia in rebus terrenis.* Primo. *Illa sollicitudo mala et prohibita est.* Sollicitus est qui solus et citus est, X, 112, 1. Sollicitudo alia bona, alia mala est, V, 317, 2 et seq. : *Mortuo homine impio, nulla erit ultra spes, et expectatio sollicitorum peribit.* Sollicitudo hominum duplex; una sedula et moderata, hæc licita, XV, 203, 2. At altera nima immoderata et anticipata, et hæc vetita, *ibid.* : *Nolite ergo solliciti esse in crastinum; crastinus enim dies sollicitus erit sibi ipsi.* Uti et a Christo sollicitudo anxia opes corrogandi, 199, 2 : *Ideo dico vobis, ne solliciti sitis animæ vestræ quid manducetis, neque corpori vestro quid induamini. Nonne anima plus est quam esca, et corpus plus quam vestimentum?* Sollicitudo nimia temporalium rerum an malitia quædam sit, XX, 78, 2 : *Propter quod abjicientes omnem immunditiam et abundantiam malitiæ, in mansuetudine suscipite insitum verbum, quod potest salvare animas vestras.* Ea est christianis prohibita, 388, 2 : *Omnem sollicitudinem vestram projicientes in eum, quia ipsi cura est de vobis.* Sollicitudo anxia deponenda est, X, 102, 1 : *Tristitiam non des animæ tuæ, et non affligas temetipsum in consilio tuo.* Sollicitudo nimia de futuris cavenda, XVI, 172, 1 : *Et vos nolite quærere quid manducetis, aut quid bibatis : et nolite in sublime tolli : hæc enim omnia gentes mundi quærunt. Pater autem vester scit quoniam his indigetis.*

Secundo. *Sollicitudo sæculi et rerum terrenarum quid in homine operetur*, X, 112, 1 : *Vigilia honestatis tabefaciet carnes, et cogitatus illius auferet somnum. Cogitatus præscientiæ avertit sensum, et infirmitas gravis sobriam facit animam*, XV, 325, 2 : *Qui autem seminatus est in spinis, hic est qui verbum audit, et sollicitudo sæculi istius, et fallacia divitiarum suffocat verbum, et sine fructu efficitur.* Sollicitudo viri fortis animum dejicit, V, 369, 2 : *Mæror in corde viri humiliabit illam, et sermone bono lætificabitur.* Mire animum lancinat, 548, 2 : *Animus gaudens ætatem floridam facit : spiritus tristis exsiccat ossa.* Auget tristitiam, VI, 284, 2 : *Sicut tinea vestimento, et vermis ligno, ita tristitia viri nocet cordi.* Æstui comparatur, 269, 1, 2. Sollicitudo est onus animæ, XII, 682, 2. Sollicitudo citam senectam adducit, X, 106, 2; 108, 2 : *Multos enim occidit tristitia, et non est utilitas in ea. Zelus et iracundia minuunt dies, et ante tempus senectam adducet cogitatus.* Sollicitudines avari quantæ sint, VII, 122, 2 : *Cuncti dies ejus doloribus et ærumnis pleni sunt, nec per noctem mente requiescit : et hoc nonne vanitas est?*

SOLOMÆA (S.). S. Solomeæ ossa hu[illegible]orem suavissimum emisere, XI, 762, 1.

SOLON. Solon quando vixerit, IX, 300, 2. Ejus gnomæ morales, 30. 2. Solon neminem dixit beatum, nisi feliciter mortuum; cur Crœsum beatum negaret, IX, 360, 2; XXI, 281, 2 et seqq. Quid Crœso responderit se beatum haberi volenti, IX, 385, 2. Solon senectute factus est audacior contra Pisistratum rempublicam per tyrannidem invadentem, 673, 1.

SOLUM. Solum et terra an differant, X, 170, 2. Solum quale vitibus, quale frumento conveniat, VI, 501, 1 (*Vide* TERRA).

SOLUTIO. Solutionem voti differre quid sit, VII, 199, 1, 2 (*Vide* VOTUM).

SOLVERE. Solvere Christum qui dicantur, X 588, 1 et seqq.

SOLYMANUS. Solymanos vel Selymos vocant Turcæ suos imperatores, XIX, 409, 1. Solymani dicti a Salomone, X, 492, 2. Solymani male fundata ambitio, III, 185, 1. Solymani Turcarum imperatoris de Luthero testimonium, XX, 589, 1.

SOMNIARE. Somnians parum requiescit, X, 328, 2. Ejus phantasmata et imaginationes, *ibid.* Somniare sancta signum est sanctitatis, VIII, 98, 2; X, 195, 1.

SOMNIATOR. Somniator quomodo dicatur Joseph, I, 340, 2.

SOMNIUM. 1° *Somniorum origo et natura.* Somnium quid, et unde prodeat, VII, 197, 2 et seq. Somnia unde oriantur, X, 192, 2. Somnium afferunt stultiloquia, VII, 198, 1. Senibus cur somnia tribuantur, XIII, 508. 1. Somnia sunt triplicia, I, 356, 1.

Somnia sunt juxta hominis affectum et propensionem, V, 95, 2. Somnia sunt indicia vigilantis animi, virtutis aut vitii, XVII, 398, 1. Somnia improborum mendacia sunt, ac sanctorum subinde vera sunt, X, 194. 1. Somnia ægrorum medici observare solent, X, 194, 2. Quæ somnia portæ eburneæ, quæ corneæ, XIII, 508, 1. Afflictis somniorum dira tormenta, *Job*, 193, 2.

2° *Somniorum vanitas*, II, 125, 1; X, 191, 1; 192, 1, 2; 193, 1; 194, 1, 2; 327, 1. Sunt visa nocturna et quasi nubes, II, 125, 1. Somnia comparantur stultitiæ, VII, 197, 2 et seq. Quid comitentur, *ibid.* Sunt ludicra ludibria, X, 329, 1. Similia sunt vento et umbræ, X, 192, 1. Non sunt res, sed rei imago et similitudo, *ibid.* Item spectrum, *ibid.* Non sunt vera, 193, 1. Somnia proinde non sunt vane more ethnicorum observanda, V 125, 1. Iis multum ethnici tribuebant, *ibid.* Somnia vendunt hæretici, XX, 663, 2. Somniis non est fidendum, X, 191, 1.

3° *Somnia quædam sunt vera.* Somnia multa vera in Scripturis, III, 562, 1. Referuntur quædam somnia quæ vere contigerunt, X, 194, 2 et seq. Somnia aliqua divina a Deo immissa sunt, XIII, 508, 1. Somnia divina qualia, *Job*, 646, 1. Quomodo ea a falsis dignoscantur, X, 196, 1, 2. Somnia quæ a Deo vel angelis immittuntur, non sunt spernenda, X, 195, 2. Quando somnium sit visione perfectius, XIII, 508, 1.

Somnium duorum eunuchorum in carcere Ægyptio, I, 356, 1. Somnia Pharaonis, 360, 1. Somnium Salomonis fuit divinum et extaticum, III, 559, 1, 2. Somnium Mardochæi fuit ei a Deo immissum, quale illud sit, IV, 390, 1. Somnii Mardochæi explicatio, 393, 1, 2. Somnium Juda Machabæi de Onia et Jeremia sibi apparentibus, IV, 564, 1. Somnium Nabuchodonosoris de statua fuit divinum, XIII, 17, 2. An ipsum videns rex, an Daniel id exponens, fuerit Propheta, 19, 1, 2. Somnium uxori Pilati immissum an a diabolo, an a